

JESU KRISTI KIRKE AV SISTE DAGERS HELLIGE • APRIL 2013

Liahona

**Jesus Kristus: Forløser
og forbilde, s. 18, 26**

Venner er de som... s. 52

**Er du omvendt til evangeliet?
10 måter å vite det på, s. 56**

**Snakk med dine barn
om templer, s. 62, 64**

“Kristi lys er den guddommelige kraft eller innflytelse som utgår fra Gud gjennom Jesus Kristus. Det gir lys og liv til alle ting.”

Eldste Richard G. Scott i De tolv apostlers quorum, “Fred i samvittigheten og fred i sinnet,” *Liahona*, nov. 2004, 15.

BUDSKAP

- 4 Budskap fra Det første presidentskap: Han er oppstått**
Av president Henry B. Eyring
- 7 Besøkende lærerinnens budskap: Tempelpakter**

HOVEDARTIKLER

- 12 Død og liv: Pionerperspektiver på oppstandelsen**
Pionerer og tidlige profeter vitner om å finne håp i oppstandelsen.

- 18 Jesu Kristi misjon og tjenestegjerning**
Av eldste Russell M. Nelson
Vi kan etterligne fem aspekter av Frelserens liv når vi søker å følge ham og forstå hans forsoning.

- 26 Påskeuken**
I den siste uken av sitt liv utførte Frelseren det største mirakel av dem alle.

- 30 Hjelp barna å forberede seg til dåp**
Av Jessica Larsen og Marissa Widdison
Hva kan foreldre gjøre for å gjøre sine barns dåp mer meningsfylt?

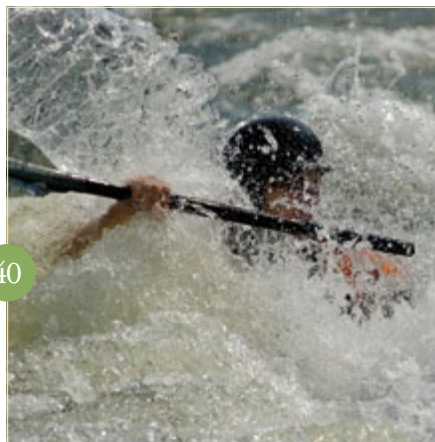
- 34 Tiltrukket av templet**
Av eldste Jairo Mazzagardi
Lær hvordan templet kan bidra til å tilveiebringe omvendelse til evangeliet.

AVDELINGER

- 8 Notatbok for aprilkonferansen: Studer konferansetaler sammen**
Av Greg Batty
- 9 Undervise i Til styrke for ungdom: Viktigheten av gode venner**
- 10 Hva vi tror på: Den hellige ånd trøster, inspirerer og vitner**
- 36 Sagt av siste-dagers-hellige**
- 74 Nytt fra Kirken**
- 80 Til vi ses igjen: Drikk av kilden**
Av Aaron L. West

OMSLAGSSIDEN

Forsiden: Fotoillustrasjon: Tim Taggart © IRI.
Siste omslagsside: Fotoillustrasjon: Matthew Reier. Annen omslagsside: Foto: Kristine Šumska.

40

40 Å velge den bedre del

Av Matthew D. Flitton

For å engasjere seg fullt ut i Jesu Kristi evangelium, måtte Zoltán gi opp enkelte gode ting.

52

42 Spørsmål og svar

Hvordan forklarer jeg mine venner at det er en dårlig idé å bryte kyskhetsloven?

44 Hvordan tjene i prestedømskall

Av president Thomas S. Monson
Lær nøkkelen til å nå frem til, undervise og påvirke dem du tjener.

45 Vår spalte

46 Hvorfor vi trenger Mormons bok

Fire grunner til at Mormons bok er helt nødvendig.

48 Vekst i fruktbar jord: Trofast ungdom i Uganda

Av Cindy Smith

Disse unge menn og kvinner blir styrket av de ofre de gjør for evangeliet.

52 Til styrke for ungdom: Hva er en sann venn?

Av Elaine S. Dalton

54 Derfor vet jeg: Min invitasjon til frelse

Av Emerson José da Silva

Da jeg endelig sa ja takkl til min venns invitasjon, visste jeg at jeg hadde funnet noe viktig.

56 Ti måter å vite at du er omvendt til evangeliet på

Av Tyler Orton

Det jeg har lært om omvendelse til evangeliet, hjelper meg å se min fremgang i evangeliet.

59 Plakat: Hardt arbeid er virkelig verdt det

Se om du kan finne

liahonaen som er gjemt i dette nummeret.

Tips: Bruk ditt supersyn.

61

60 Bestemor Denys lille misjonær

Av Emilia Maria Guimarães Correa
Vitørs kjærlighet til evangeliet dannet grunnlaget for hans bestemors omvendelse til evangeliet.

61 Et spesielt vitne: Hvorfor er Kirkens navn så langt?

Av eldste M. Russell Ballard

62 La oss feire templer!

Av Darcie Jensen

Over hele verden feirer barn at de har et tempel i nærheten.

64 Spørsmål og svar om templer

Svar på spørsmål som: Hvorfor har vi templer? Hva foregår i dem?

65 Musikk: I all evighet

Av Ruth Muir Gardner og Vanja Y. Watkins

66 Bring Primær hjem: Jesus Kristus gjenopprettet sin kirke i de siste dager

68 På vei vestover: Der Kirken ble organisert

Av Jan Pinborough

70 For små barn

81 Portrett av en profet: Wilford Woodruff

APRIL 2013 ÅRG. 77 NR. 4
LIAHONA 10784 170

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges internasjonale tidsskrift

Det første presidentskap: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlers quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Redaktør: Craig A. Cardon

Rådgivere: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Administrerende direktør: David T. Warner

Director of Family and Member Support: Vincent A. Vaughn

Director of Church Magazines: Allan R. Loyborg

Økonomiansvarlig: Garff Cannon

Redaksjonssjef: R. Val Johnson

Assisterende redaksjonssjef: Ryan Carr, LaRene Porter Gaunt

Produksjonsassistent: Melissa Zenteno

Writing and Editing Team: Susan Barrett, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garry H. Garff, Jennifer Grace Jones, Hikari Loftus, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Julia Woodbury

Kunstnerisk ansvarlig: J. Scott Knudsen

Bilredaktør: Tadd R. Peterson

Design Team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, Kerry Lynn C. Herrin, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy, Brad Teare

Koordinator for opphavsrett: Collette Nebeker Aune

Produksjonssjef: Jane Ann Peters

Produksjonsteam: Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygj, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Ty Pilcher, Gayle Tate Rafferty

Forhåndstrykking: Jeff L. Martin

Trykkerisjef: Craig K. Sedgwick

Distribusjonssjef: Evan Larsen

Oversettelse: Statsautorisert translator Petter Svanevik

Distribusjon: Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige,

Department of MSR Sveagatan 8A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementsinformasjon: For abonnemnt eller

adresseforandring vennligst kontakt kundeservice

Telefon: +46 (0) 8500 655 20

E-post: rcstockholm@ldschurch.org

Internett: store.lds.org

Abonnementspris pr. år: NOK 64 (inkl. mva. og porto)

Send manuskripter og spørsmål til Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; e-post til: liahona@ldschurch.org; eller på internett: liahona.lds.org.

Liahonas lokalredaksjon:

Redaksjonens adresse:

Ole Podhorny

Vestbrynet 13

1519 MOSS

Tlf.: 69 27 17 04

Nyhetsredaktør: Ole Podhorny

Liahona (et navn fra Mormons bok som står for «kompass» eller «veiviser») utgis på albansk, armensk, bislama, bulgarsk, kambodsjansk, cebuano, kinesisk, kinesisk (forenklet), kroatisk, tsjekkisk, dansk, nederlandsk, engelsk, estisk, fijiensk, finsk, fransk, tysk, gresk, ungarsk, islandsk, indonesisk, italiensk, japansk, kiribati, koreansk, latvisk, litauisk, gassisk, marshallisk, mongolsk, norsk, polsk, portugisisk, rumensk, russisk, samoansk, slovensk, spansk, svensk, swahili, tagalog, tahitisk, thai, tongansk, ukrainsk, urdu og vietnamesisk. (Hyppigheten varierer for de forskjellige språkomsråder.)

© 2013 Intellectual Reserve, Inc. Ettertrykk forbudt.

Trykt i USA.

Tekst og bildemateriale i *Liahona* kan kopieres til leilighetsvis, ikke-kommersielt bruk i kirken eller i hjemmet. Bildemateriale kan ikke kopieres hvis det er påført anmerkning om at kopiering ikke er tillatt. Spørsmål om opphavsrett rettes til Intellectual Property Office, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2013 Vol. 77 No. 4. LIAHONA (USPS 311) Norwegian (ISSN 1522-9238) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Ideer til familiens hjemmeaften

Dette nummeret inneholder artikler og aktiviteter som kan brukes på familiens hjemmeaften. Her er noen få eksempler.

FOTOILLUSTRASJON: CODY BELL © IRI

“Jesu Kristi misjon og tjenestegjering,” side 18: Eldste Russell M. Nelson presenterer fem aspekter av Jesu Kristi liv som vi kan etterligne. Vurder å snakke om disse aspektene og hvordan dere kan anvende dem i deres liv. Det kan være lurt å lese en historie fra Skriftene om Frelserens liv eller se en bibelvideo (biblevideos.lds.org) som skildrer et av disse aspektene. Dere kan avslutte med å bære vitnesbyrd om hans liv og virke og syng *“Mer hellighet gi meg”* (*Salmer*, nr. 79).

“Hva er en sann venn?” side 52: Du kan gjerne begynne med å spørre: Hva er en

sann venn? Les eldste Robert D. Hales’ definisjon og snakk om hva slags venner vi skulle være. Vurder å fortelle om en gang da noen opptredte som en sann venn mot deg, og ta opp egenskaper som kan hjelpe familiemedlemmene å være bedre venner for andre.

“La oss feire templer!” side 62: Se på bildene av de forskjellige måtene barn har feiret templet på. Vurder å vise et bilde av templet som er nærmest dere, og snakke om hvorfor templer er viktige. Understrek at bare i templet kan familier bli besejlet. Dere kan gjerne avslutte med å syng *“I all evighet”* (side 65).

PÅ DITT SPRÅK

Liahona og annet av Kirkens materiale er tilgjengelig på mange språk på languages.lds.org.

EMNER I DETTE NUMMERET

Tallene viser til første side av artikkelen.

Bønn, 18, 45

Den hellige ånd, 10, 36

Død, 4, 12, 39

Dåp, 30

Eksempel, 48

Familie, 30, 65

Forsoning, 18, 26, 45

Generalkonferanse, 8, 37

Gjenopprettelsen, 66

Glede, 37

Håp, 12

Inspirasjon, 36, 38

Jesus Kristus, 4, 18, 26

Kirkens organisasjon, 61

Kyskhets, 42

Lydighet, 40, 42, 56

Misjonærarbeid, 34, 39,

48, 52, 54, 60

Mormons bok, 46

Nadverden, 18

Normer, 42, 45

Offer, 40

Omvendelse til evangeliet, 34, 54, 56, 60

Oppstandelsen, 4, 12, 26

Ordinanser, 18

Pakter, 7

Prestedømmet, 44

Prioritering, 40

Smith, Joseph, 66

Tempelarbeid, 7, 64, 38,

65, 80

Templer, 34, 62

Tjeneste, 44, 70

Tro, 48

Undervisning, 8, 9, 30

Utholdenhet, 59

Vennskap, 9, 52, 54

Woodruff, Wilford, 81

Åpenbaring, 10, 46

Av president
Henry B. Eyring

Førsterådgiver i Det første presidentskap

Han er oppstått

Et vitnesbyrd om Jesu Kristi oppstandelse er en kilde til både håp og besluttsomhet. Og det kan det være for alle Guds barn. Det var det for meg en sommerdag i juni 1969 da min mor døde, det har vært det i alle årene siden, og det vil være det til jeg ser henne igjen.

Sorg på grunn av den midlertidige adskillelsen ble umiddelbart erstattet med lykke. Det var mer enn et håp om en lykkelig gjenforening. Fordi Herren har åpenbart så mye gjennom sine profeter og fordi Den hellige ånd har bekrefte oppstandelsens sannhet for meg, kan jeg se for meg hvordan det vil være å bli gjenforenet med våre helliggjorte og oppstandne kjære:

“Disse er de som skal komme frem i de rettferdiges oppstandelse...

Disse er de hvis navn er nedtegnet i himmelen, hvor Gud og Kristus er alles dommer.

Disse er de som er rettferdige mennesker, fullkommengjort gjennom Jesus, den nye pakts mellommann, som utførte denne fullkomne forsoning ved å utgyte sitt eget blod” (L&p 76:65, 68-69).

Fordi Jesus Kristus brøt dødens bånd, vil alle vår himmelske Faders barn som er født inn i verden, gjenoppstå i et legeme som aldri vil dø. Så mitt og ditt vitnesbyrd om denne strålende sannhet kan ta brodden av tapet av et kjært familiemedlem eller en venn og erstatte den med frydefull forventning og en fast beslutning.

Herren har gitt oss alle oppstandelsens gave, hvorved vår ånd blir plassert i et legeme uten fysiske ufullkomheter (se Alma 11:42-44). Min mor vil fremstå som ung og

strålende, og sporene etter fremskreden alder og mange år med fysisk lidelse vil være fjernet. Dette vil komme til henne og til oss som en gave.

Men de av oss som lengter etter å være sammen med henne for alltid, må foreta valg for å kvalifisere oss for denne foreningen, for å leve der Faderen og hans elskede oppstandne Sønn befinner seg i herlighet. Det er det eneste sted hvor familielivet kan fortsette evig. Et vitnesbyrd om denne sannheten har økt min beslutning om å kvalifisere meg og dem jeg elsker for den høyeste grad i Det celestiale rike ved å la Jesu Kristi forsoning virke i vårt liv (se L&p 76:70).

Herren gir oss en rettesnor i denne søken etter evig liv i nadverdsbønnene, som hjelper meg og kan hjelpe deg. Vi er oppfordret til å fornye våre dåps-pakter på hvert nadverdsmøte.

Vi lover å alltid minnes Frelseren. Symbolene på hans offer hjelper oss å forstå omfanget av prisen han betalte for å bryte dødens bånd, for å tilby oss nåde og sørge for tilgivelse for alle våre synder hvis vi velger å omvende oss.

Vi lover å holde hans bud. Å lese i Skriftene og de levende profeters ord og lytte til inspirerte talere på våre nadverdsmøter minner oss på våre pakter om å gjøre det. Den hellige ånd bringer til vårt sinn og hjerte de bud vi har størst behov for å holde den dagen.

I nadverdsbønnene lover Gud å sende Den hellige ånd for å være med oss (se Moroni 4:3; 5:2; L&p 20:77, 79). Jeg har oppdaget at i det øyeblikket kan Gud gi meg det som føles som et personlig intervju. Han gjør meg oppmerksom

UNDERVIS FRA DETTE BUDSKAPET

Vi skulle anvende "alle Skriftene på oss, så de [kan] være oss til gagn og lærdom" (1 Nephi 19:23). Vurder å lese nadverdsbønnene, som finnes i Lære og pakter 20:76-79. Etter å ha lest president Eyrings læresetninger om nadverdsbønnene, kan det være lurt å oppfordre dem du underviser til å tenke på måter som disse bønnene kan veilede deres liv på, og hjelpe dem å vende tilbake for igjen å leve sammen med vår himmelske Fader og Jesus Kristus.

på det jeg har gjort som behager ham, mitt behov for omvendelse og tilgivelse, og navnene og ansiktene til personer han ønsker at jeg skal tjene for ham.

I årenes løp har denne gjentatte opplevelsen vendt håp til følelser av nestekjærlighet

og bragt en forsikring om at nåden ble tilgjengelig for meg ved Frelserens forsoning og oppstandelse.

Jeg vitner om at Jesus er den oppstandne Kristus, vår Frelser, vårt fullkomne eksempel og vår veileder til evig liv. ■

Ditt personlige intervju med Gud

President Eyring lærer oss at når vi lytter til nadverdsbønnene, kan vi føle at vi har et personlig intervju med Gud. President Eyring tenker på følgende tre områder. Vurder å skrive disse spørsmålene i dagboken din og grunne på dem hver søndag denne måneden. Når du grunner og mottar tilskyndelser fra Den hellige ånd, kan du også skrive om dem i dagboken din.

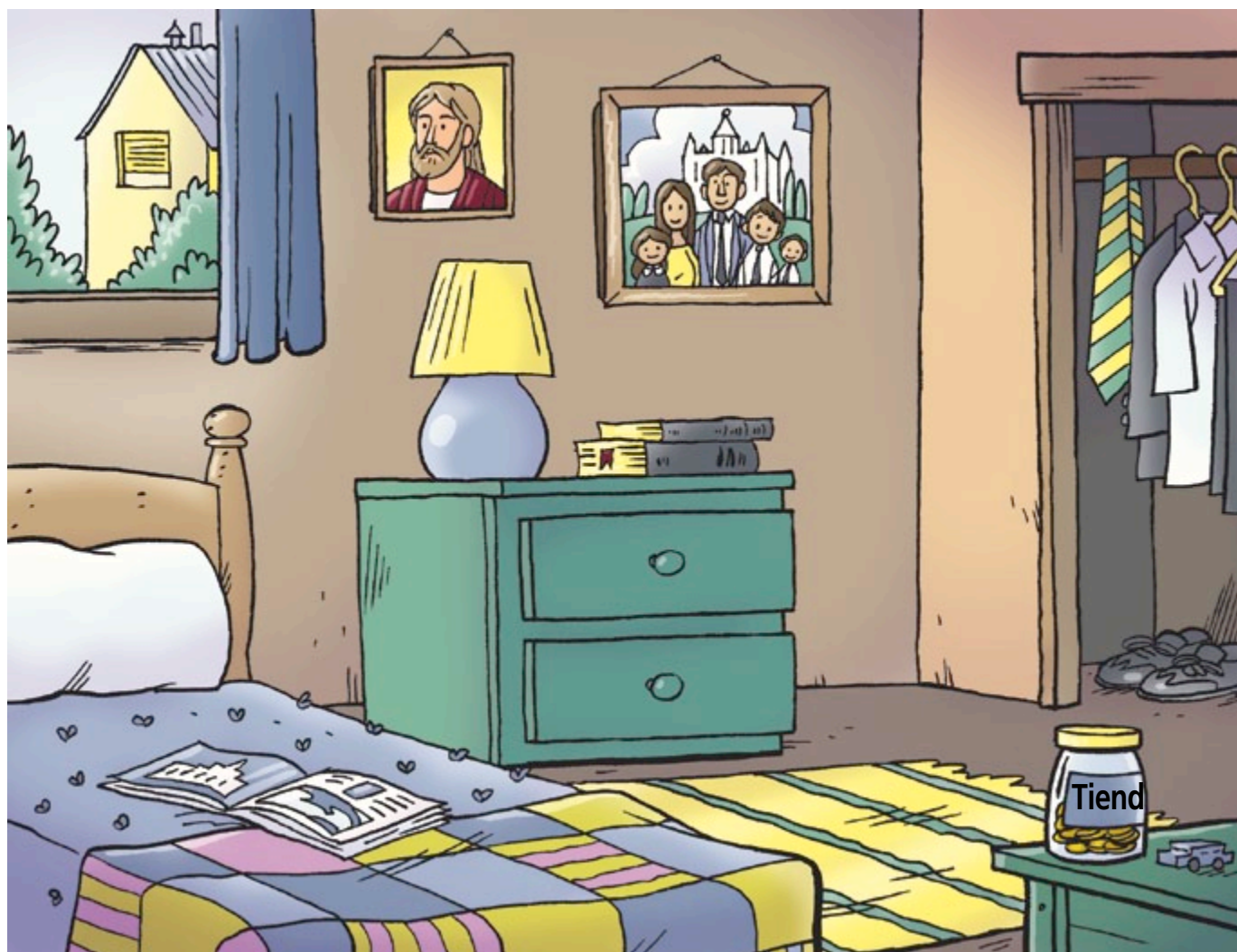
- Hva har jeg gjort som har behaget Gud?
- Hva trenger jeg å omvende meg fra eller be om tilgivelse for?
- Hvem ønsker Gud at jeg skal tjene?

BARN

Husk alltid Jesus

Jacob prøver å "alltid minnes" Frelseren (L&p 20:77). Se deg rundt i soverommet hans.

Hva legger du merke til som kan hjelpe ham å alltid minnes Jesus?

Studer dette lesestoffet ydmykt, og drøft det med søstrene du besøker, slik det er aktuelt. Bruk spørsmålene som hjelp til å styrke søstrene og til å gjøre Hjelpeforeningen til en aktiv del av ditt eget liv. Du finner mer informasjon på reliefsociety.lds.org.

Tro, familie, hjelp

Fra vår historie

“Mer enn 5000 hellige samlet seg i Nauvoo tempel etter dets innvielse...

Den styrke og kraft og de velsignelser som tempelpaktene ga dem, skulle holde de siste-dagers-hellige gående på deres reise [vestover], hvor de ble utsatt for kulde, hete, sult, fattigdom, sykdom, ulykker og død.”⁴

I likhet med mange søstre i Hjelpeforeningen, var Sarah Rich tempelarbeider. Hun sa om sin erfaring: “Hadde det ikke vært for den tro og kunnskap vi mottok i Nauvoo tempel gjennom Herrens ånd... ville reisen ha vært som å hoppe ut i mørket... Men vi hadde tro på vår himmelske Fader, og... vi følte at vi var hans utvalgte folk... og istedenfor sorg følte vi glede over at vår utfrielses dag hadde kommet.”⁵

Utvandringen var ikke “som å hoppe ut i mørket” for trofaste siste-dagers-hellige kvinner. De ble oppholdt ved sine tempelpakter.

Tempelpakter

“De frelsende ordinanser vi mottar i templet som gjør oss i stand til en dag å vende tilbake til vår himmelske Fader i et evig familieforhold og å bli begavet med velsignelser og kraft fra det høye, er verdt ethvert offer og enhver anstrengelse,”¹ sa president Thomas S. Monson. Hvis du ennå ikke har vært i templet, kan du forberede deg til å motta hellige tempelordinanser ved å:

- Tro på vår himmelske Fader, Jesus Kristus og Den hellige ånd.
- Utvikle et vitnesbyrd om Jesu Kristi forsoning og det gjengitte evangelium.
- Oppholde og følge den levende profet.
- Kvalifisere deg til en tempel-anbefaling ved å betale tiende, være moralsk ren, være ærlig, holde Visdomsordet og leve i overensstemmelse med Kirkens læresetninger.
- Bidra med tid, talenter og midler til å bygge opp Herrens rike.
- Delta i slektshistorisk arbeid.²

President Monson sa også: “Når vi husker de pakter vi inngår [i templet], vil vi være istand til å utholde enhver prøvelse og overvinne alle fristelser.”³

Fra Skriftene

Lære og pakter 14:7; 25:13; 109:22

NOTER

1. Thomas S. Monson, “Det hellige tempel – et fyrstårn for verden,” *Liahona*, mai 2011, 92.
2. Se *Døtre i mitt rike: Hjelpeforeningens historie og arbeid* (2011), 21.
3. Thomas S. Monson, *Liahona*, mai 2011, 93.
4. *Døtre i mitt rike*, 29-30.
5. Sarah Rich, i *Døtre i mitt rike*, 30.

Hva kan jeg gjøre?

1. Deltar jeg regelmessig i tempelarbeid?

2. Oppmuntrer jeg mine søstre til å motta templets velsignelser?

STUDER KONFERANSETALER SAMMEN

Å forandre vår måte å gjennomgå konferansen på, forbedret i betydelig grad våre samtaler om evangeliet som familie.

Av Greg Batty

I mange år har vi likt å lese konferansenummeret som familie, én artikkel om gangen. Da vi begynte, samlet vi oss ganske enkelt rundt bordet og byttet på å lese et avsnitt høyt. Vi oppdaget imidlertid at vi leste for å komme gjennom det, uten å stoppe for å fordøye budskapene.

For å få mer ut av det vi leste, kjøpte min hustru og jeg et eksemplar av konferansennummeret til hvert familiemedlem og planla hvor mange taler vi måtte studere hver uke for å kunne lese dem alle før neste generalkonferanse. Noen uker leste vi én tale, og andre uker kunne vi lese to, men alle skulle studere talen og markere deler de likte. På familiens hjemmeaften underviste vi hverandre så fra våre markerte deler.

Våre barn hadde ofte spørsmål som innledet våre samtaler, eller min hustru og jeg stilte spørsmål fra vårt studium. Vi satte stor pris på å høre våre tenåringer forklare sine svar på disse spørsmålene og fortelle ting de lærte i Seminar, i kirken eller i sitt personlige studium. Dette ble

en flott måte å regelmessig høre hverandres uformelle vitnesbyrd på i en svært komfortabel og avslappet atmosfære.

Snart oppdaget vi at vårt morgestudium av Skriftene fikk den samme tonen. Noen dager kom vi bare gjennom noen få vers før tiden gikk med til samtale om disse versene, og hvordan de angikk det som foregikk rundt oss.

Våre morgener er nå preget av samtale, latter og samhold før vi alle går til våre individuelle sysler. Vi har sterke vitnesbyrd om vår profets råd om å studere og be sammen daglig. Vår familie er blitt forvandlet til en familie som lærer av og styrker hverandre. Alt dette er et resultat av ønsket om å få litt mer ut av generalkonferansen. ■

Greg Batty, Utah, USA.

STUDER OG ANVEND KONFERANSEBUDSKAPENE

“Husk at talene vi har hørt under denne konferansen, vil bli trykt i mai-nummeret av *Ensign* og *Liahona*. Jeg oppfordrer dere til å studere talene og grunne på læresetningene i dem, for så å anvende dem på dere selv.”

President Thomas S. Monson, “Avslutningsord,” *Liahona*, mai 2010, 113.

VIKTIGHETEN AV GODE VENNER

Venner har stor innflytelse på våre handlinger, spesielt i vår ungdom. “De vil påvirke dine tanker og handlinger, og også være med på å bestemme hvem du skal bli.”¹ Og når du velger gode venner, vil de “være en stor styrke og velsignelse for deg... De vil hjelpe deg å bli et bedre menneske og vil gjøre det lettere for deg å etterleve Jesu Kristi evangelium.”²

På side 52-53 i dette nummeret forklarer Elaine S. Dalton, Unge kvinners generalpresident, viktigheten av å velge og å være en god venn. “Å søke en annen persons aller beste er kjernen i ekte vennskap,” sier hun.

Å utvikle vennskap på disse prinsippene vil hjelpe ungdom å danne varige relasjoner og sosiale ferdigheter som går utover bare å bli “venner” i nettsamfunn. Som mor eller far kan du hjelpe barna å forstå viktigheten av å være en god venn og velge venner som vil oppmuntre dem til å etterleve evangeliet. Følgende forslag kan være nyttige.

Forslag til hvordan man underviser ungdom

- Som familie kan dere granske Skriftene for å finne eksempler på gode venner. Snakk om hvilke egenskaper som gjorde disse vennskapene sterke. Overvei David og Jonatan (se

1 Samuelsbok 18-23), Rut og No’omi (se Rut 1-2) og Alma og Mosiahs sønner (se Mosiah 27-28; Alma 17-20).³

- Gjennomgå kapitlet om venner i *Til styrke for ungdom*. Fortell dine tenåringer om hvordan vennskap har påvirket ditt liv. Oppfordre dem til å fortelle hvordan de har påvirket og blitt påvirket av sine venner.
- Les Søster Daltons artikkel i dette nummeret. Snakk om målet hennes datter Emi satte seg om å søke gode venner. Hjelp barna å sette seg mål for hvilken type venner de ønsker å søke og være.
- Vurder å holde en familiens hjemmeaften for å utveksle ideer om å utvikle vennskap, for eksempel: “For å ha gode venner må du være en god venn. Vis ekte interesse for andre, smil og la dem forstå at du bryr deg om dem. Behandle alle med vennlighet og respekt, og avstå fra å dømme og kritisere dem du er sammen med.”⁴

Forslag til hvordan man underviser barn

- Å være en venn innbefatter å hjelpe andre. Les “Still opp for Kaleb” i mars 2009-nummeret

SKRIFTSTEDER OM VENNSKAP

Ordspråkene 17:17; 18:24
 Predikantens bok 4:9-10
 Matteus 25:34-40
 Lukas 22:32
 Mosiah 18:8-9

av *Liahona*, og snakk med barna om hvordan de kan være snille mot alle de møter.

- I alle situasjoner må vi avgjøre hva slags venn vi vil være. Syng sammen “Jeg prøver å ligne Jesus”⁵, og snakk deretter med barna om hvordan de kan velge å være en god venn, som Frelseren, i ulike sammenhenger. ■

NOTER

1. *Til styrke for ungdom* (hefte, 2011), 16.
2. *Til styrke for ungdom*, 16.
3. Se Jeffrey R. Holland, “Real Friendship,” *New Era*, juni 1998, 62-66.
4. *Til styrke for ungdom*, 16.
5. “Jeg prøver å ligne Jesus,” *Barnas sangbok*, 40.

DEN HELLIGE ÅND TRØSTER, INSPIRERER OG VITNER

Den hellige ånds gave er en av de største velsignelser vi kan motta i dette liv, for Den hellige ånd trøster, inspirerer, advarer, rensar og veileder oss. Han kan fylle oss “med håp og fullkommen kjærlighet” (Moroni 8:26). Han lærer oss “sannheten i alle ting” (Moroni 10:5). Vi mottar åpenbaring og åndelige gaver fra Gud gjennom Den hellige ånd. Viktigst av alt er det imidlertid at vi får vårt vitnesbyrd om vår himmelske Fader og Jesus Kristus gjennom Den hellige ånd.

Før du ble døpt, kunne du føle Den hellige ånd fra tid til annen. Men bare ved å motta Den hellige ånds gave etter dåpen kan du nyte Den hellige ånds konstante veiledning, forutsatt at du er verdig. Denne gaven ble gitt

av en bærer av Det melkisedekske prestedømme ved håndspåleggelse (se Apostlenes gjerninger 19:6; L&p 33:15). Hver sabbatsdag deretter kan du fornye dine dåpspakter når du tar nadverden og dermed mottar Herrens velsignelse at “hans Ånd alltid kan være hos [deg]” (L&p 20:77).

Den hellige ånd, ofte omtalt som Ånden, er det tredje medlem av Guddommen. Profeten Joseph Smith sa: “Faderen har et legeme av kjøtt og ben like følbart som menneskets – Sønnen likeså – men Den Hellige Ånd har ikke et legeme av kjøtt og ben, men er en Ånd i persons skikkelse. Var det ikke slik, kunne Den Hellige Ånd ikke bo i oss” (L&p 130:22).

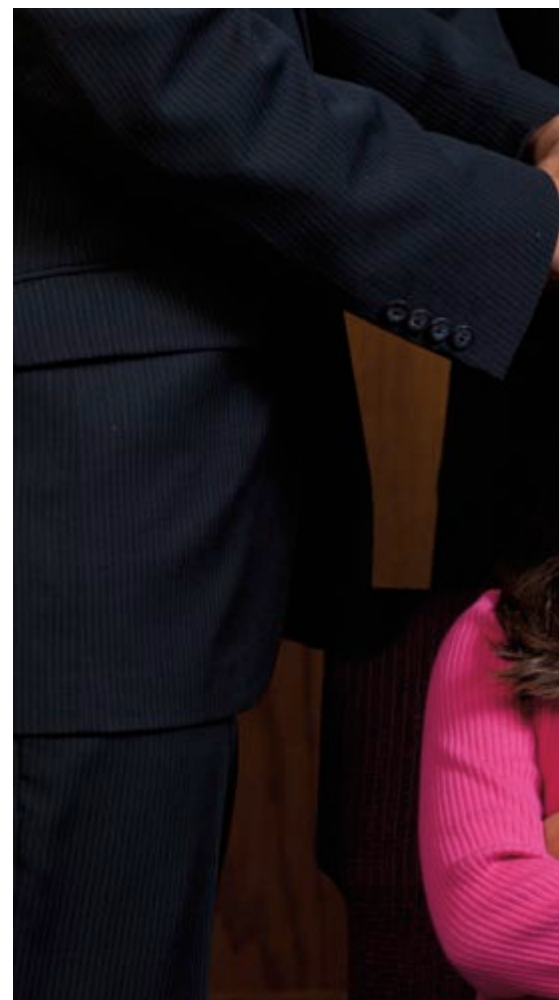
“Fordi Herrens Ånd ikke bor i vanhellige templer” (Helaman 4:24), må vi være verdige til hans veiledning. Vi gjør dette ved blant annet å ha dydige tanker, leve med integritet og gjøre vårt beste for å holde budene. ■

Du finner mer informasjon i 2 Nephi 31:13, 17; 32:5; 3 Nephi 27:20; Moroni 10:5-8; Joseph Smith – Historie 1:70.

VI MÅ IKKE TA DENNE GAVEN FOR GITT

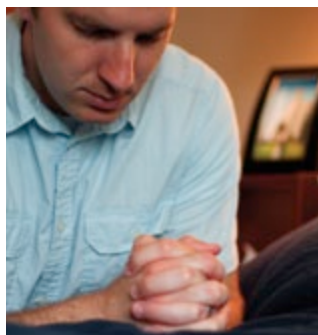
“Som med alle gaver, må denne gaven mottas for å kunne nytes. Da prestedømmshender ble lagt på ditt hode for å bekrefte deg som medlem av Kirken, hørte du ordene: ‘Motta Den hellige ånd.’ Dette betyr ikke at Den hellige ånd betingelsesløst ble din konstante ledsager. Skriftene advarer oss og sier at Herrens ånd ikke alltid ‘vil streve med menneskene’ (1 Mosebok 6:3). Når vi blir bekreftet, mottar vi *retten* til å bli ledsaget av Den hellige ånd, men det er en rettighet vi stadig må gjøre oss fortjent til gjennom lydighet og verdighet.”

Eldste Joseph B. Wirthlin (1917-2008) i De tolv apostlers quorum, “Den usigelige gave,” *Liahona*, mai 2003, 28.

**Etter å ha mottatt Den hel-
lige ånds gave kan vi gjøre
mange ting for å innby
Hans innflytelse i vårt liv:**

Be.

Studere Skriftene.

Ta verdig del i nadverden.

FOTOILLUSTRASJONER: CHRISTINA SMITH, EVE TUFT,
CODY BELL OG MATTHEW REIER

Utføre tempelarbeid.

*Se på sunne medier, bruke
rent språk og ha dydige
tanker.*

Død OG Liv

PIONERPERSPEKTIVER PÅ OPPSTANDELSEN

Da Kirkens tidligste konvertitter reiste til det vestlige USA for å samles med de hellige, ble de konfrontert med død, men ble likevel styrket av sin nye tro på det gjengitte evangelium. Her følger utdrag fra pionerberetninger som viser de helliges håp om oppstandelsen, sammen med trøstende lære fra Kirkens fem første presidenter.

En beretning om en ikke navngitt skandinavisk siste-dagers-hellig far, som opplevde at hans unge sønn døde på reisen fra New York til Utah i 1866.

“Med hjelp fra en venn ble den lille graven gravd og levningene lagt der. Ettersom barnet døde av en smittsom sykdom, var det ingen sørgende forsamling, ingen formell seremoni, ingen blomsteroppsatser, ingen åndelig sang, ingen lovtale. Men før den sørgende faren dro, holdt han en kort innvielsesbønn på sitt eget språk (dansk) som følger: ...

“Himmelske Fader: Du ga meg denne lille skatten – denne kjære gutten, og nå har du kalt ham bort. Måtte du gi at hans levninger får ligge her uforstyrret inntil oppstandelsens morgen. Din vilje skjæ. Amen.’

Og idet han reiste seg, var hans avskjedsord: ‘Farvel, min kjære lille Hans – min vakre gutt.’ Så, med hengende hode og verkende hjerte, gikk han tappert til sin leirplass.”¹

President Joseph Smith (1805-44):

“Hvor trøstende er det ikke for de sørgende – når de blir kalt til å ta avskjed med en ekte-mann, hustru, far, mor, et barn eller en kjær slektning – å vite at de, selv om det jordiske tabernakel er lagt ned og oppløst, skal oppstå igjen for å bo i evigbrennende flammer i udødelig herlighet og ikke lenger sørge, lide eller dø; men de skal bli Guds arvinger og Kristi medarvinger.”²

Joseph Watson Young (1828-73), nevø av Brigham Young som reiste fra England til USA i 1853:

“Det var et sørgmodig opptrinn å overlate en medskapning til det tause dyp midt på natten med bare noen få ensomme vitner... Det var ingen slektning ombord eller noen spesielle til å sørge over ham, bortsett fra en medtjener. Dette er menneskets høyeste forhåpninger som blir knust på et øyeblikk. Denne unge mannen hadde forlatt alt for å dra til Sion, og hans hjerte brant av livlige forventninger om fremtiden, uten tanke på at han skulle overlate sitt jordiske legeme til de sultne bølger. Han døde imidlertid ikke som dem som ikke har noe håp, for han hadde sluttet fred med sin Gud, og han hadde full forsikring om en strålende oppstandelses morgen sammen med de rettferdige.”³

*T.h.: President Brigham Young.
Over: Joseph Watson Young.*

President Brigham Young (1801-77):

“Hvilken dødsskyggers dal det er vi kaller døden! At det dødelige legeme skal forlate dette liv til en tilstand av tomhet, hvor underlig det er! Hvor mørk denne dalen er!

Hvor mysteriøs denne veien er, og vi må tra-
fikkere den alene. Jeg vil gjerne si til dere, mine venner og brødre, at hvis vi kunne sett tingene slik de er, og som vi en gang skal se og forstå dem, er denne mørke dødsskyggers dal så uvesentlig at vi, når vi har krysset den, vil snu oss rundt og se på den og tenke: Å, dette er det største fortrinn i hele min eksistens, for jeg har gått fra en tilstand med sorg, klage, ulykke, elendighet, smerte, kval og skuffelse til en tilstand der jeg er til, der jeg kan nyte livet i full utstrekning så langt som det kan gjøres uten et legeme.”⁴

Dan Jones (1811-62), en walisisk konvertitt, som sammen med Mrs Williams og andre medlemmer av Kirken seilte til USA i 1849:

“Mrs Williams fra Ynysybont nær Tregaron [Wales] blir raskt verre, og det ser ikke ut til at hun vil leve lenge... Hun sa at den største ære hun noensinne hadde mottatt, var å være i stand til å bli medlem av Guds Sønnns sanne kirke, at hun ikke nærer noen frykt for det andre livet, og at hennes religion nå viste sin styrke mer enn noensinne... Hun rådet høytidelig sine sønner til å fortsette trofast inntil døden, slik at de, sammen med henne, ville oppnå en bedre oppstandelse... Hun var klar til sinns gjennom hele natten, og kvart over fire neste

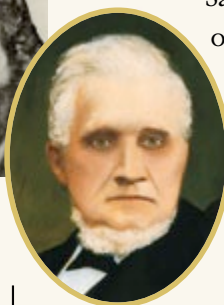
morgen dro hennes ånd av sted i fred og etterlot et smil om hennes munn.”⁵

President John Taylor (1808-87):

“Så fortrøstningsfullt for dem som må sørge over tapet av kjære venner i døden, å vite at vi skal omgås dem igjen! Så oppmuntrende for alle som lever ifølge den åpenbarte sannhetens prinsipper, kanskje spesielt for dem hvis liv nesten er over og som har strevd og holdt ut til enden, å vite at vi snart skal bryte gravens barrierer og tre frem som levende og udødelige sjeler, for å nyte samværet med våre sanne og betrodde venner, og at vi aldri mer skal smake døden, og avslutte arbeidet Faderen har gitt oss i oppdrag å utføre!”⁶

**T.h.: President John Taylor.
Over: Dan Jones.**

Andrew Jenson (1850-1941), dansk innvandrer som reiste i Andrew H. Scotts vognkompani fra Nebraska til Utah i 1866:

“Når vi så deres [våre reisefellers] jordiske levninger bli lagt i moder jord på øde steder, gråt vi alle, eller følte for å gråte, for tanken på å begrave våre kjære på denne måten, når venner og slektninger umiddelbart må skynde seg videre, uten håp om noensinne å besøke sine dødes hvilested igjen, var virkelig trist og vanskelig... Men gravene vil bli funnet når Gabriel blåser i sin basun på den første oppstandelses morgen. Disse avdøde la ned sitt legeme mens de marsjerte mot Sion. Herren kalte dem hjem før de nådde sitt mål. De fikk ikke lov til å se Sion i kjødet, men de skal få heder og glede heretter.

*T.h.: President Wilford Woodruff.
Over: Andrew Jenson.*

De døde mens de bestrebet seg på å adlyde Gud og holde hans bud, og velsignet er de som dør i [Herren].”⁷

President Wilford Woodruff (1807-98):

“Uten Kristi evangelium er adskillelsen ved døden et av de dystreste emner det er mulig å overveie. Men så snart vi mottar evangeliet og lærer om oppstandelsens prinsipp, blir dysterheten, sorgen og lidelsen som døden forårsaker, i stor grad fjernet... De dødes oppstandelse forestiller seg selv for menneskers opplyste sinn, og de får en grunnvoll ånden kan hvile på. Dette er de siste-dagers-helliges standpunkt i dag. Vi vet selv, vi er ikke i mørke hva denne sak angår. Gud har åpenbart dette for oss, og vi forstår prinsippet om de dødes oppstandelse og at evangeliet bringer liv og udødelighet frem i lyset.”⁸

For bedre lesbarhet er rettskriving, tegnsætting og bruk av store bokstaver standardisert.

NOTER

1. Robert Aveson, “Leaves from the Journal of a Boy Emigrant,” *Deseret News*, 12. mars 1921, 4:7; tilgjengelig på lds.org/churchhistory/library/pioneercompanysearch.

2. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 52.

3. Joseph W. Young, dagbok, 6. mars 1853, Kirkehistorisk bibliotek, Salt Lake City, Utah; tilgjengelig på Internett på

William Driver (1837-1920), en pioner som reiste fra England til New York i 1866:

“Willie, mitt kjære barn, var svært syk hele natten til 07.30, da han ble befridd fra sine lidelser. Gud velsigne hans kjære sjel. Som han led! Hans død skyldtes at Mr. Poulterers vogn gikk i stykker på St. Anns Hill, Wandsworth, Surrey, England. Å, som jeg sørger over denne store prøvelse! Herre, hjelp meg ved din kraft å bære den som om den kommer fra din hånd, og anspor meg til mer edelt og trofast å tjene deg! Og måtte jeg leve

**T.h.: President Lorenzo Snow.
Over: William Driver.**

for å forberede meg til å møte ham i en lykkeligere og bedre verden sammen med hans kjære søster, Elizabeth Maryann, og måtte jeg i de rettfærdiges oppstandelse være der for å møte dem!”⁹

President Lorenzo Snow (1814-1901):

“I det neste liv vil vi få vårt legeme herliggjort og fritt for sykdom og død. Ingenting er så vakkert som en person i en oppstanden og herliggjort tilstand. Ingenting er så fantastisk som å være i denne tilstanden og ha vår hustru, våre barn og våre venner med oss.”¹⁰ ■

mormonmigration.lib.byu.edu.

4. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Brigham Young* (1997), 273.

5. “A Letter from Capt. D. Jones to the Editor of *Udgorn Seion*,” i Ronald D. Dennis, *The Call of Zion: The Story of the First Welsh Mormon Emigration*, bind 2 (1987), 164-65; tilgjengelig på mormonmigration.lib.byu.edu.

6. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – John Taylor* (2001), 50-51.

7. Andrew Jensons dagbok, 20. aug 1866, i *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 8. okt. 1866, Kirkehistorisk bibliotek, Salt Lake City, Utah, 6; tilgjengelig på lds.org/churchhistory/library/pioneercompanysearch.

8. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Wilford Woodruff* (2004), 82-83.

9. Frank Driver Reeve, red., *London to Salt Lake City in 1866: The Diary of William Driver* (1942), 42; tilgjengelig på mormonmigration.lib.byu.edu.

10. Lorenzo Snow, i Conference Report, okt. 1900, 63.

**Av eldste
Russell M. Nelson**
i De tolv
apostlers quorum

JESU KRISTI

misjon og tjenestegjærning

*Det beste beviset på vår tilbedelse
av Jesus er at vi følger ham.*

Som et av de “spesielle vitner om Kristi navn i hele verden” (1&p 107:23), tror jeg at jeg tjener best hvis jeg underviser og vitner om ham. For det første kan jeg stille de samme spørsmålene han en gang stilte fariseerne: “Hva mener dere om Messias? Hvem er han sønn av?” (Matteus 22:42).

Jeg tenker ofte på disse spørsmålene når jeg møter statsledere og ulike religiøse ledere. Noen erkjenner at “Jesus var en stor lærer”. Andre sier: “Han var en profet.” Andre kjenner ham rett og slett ikke i det hele tatt. Vi bør ikke bli helt overrasket. Tross alt har relativt få mottatt de gjengitte sannheter i evangeliet som vi har. Medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige er bare et lite mindretall blant dem som hevder å være kristne.

Våre omstendigheter i dag ble forutsett av Nephi for mange århundrer siden:

“Det skjedde at jeg så Guds Lams kirke, og dens antall var få ... Ikke desto mindre så jeg at Guds Lams kirke som besto av Guds hellige, også var over hele jorden, og deres herredømme på jorden var lite på grunn av ugudeligheten til den store skjøge som jeg så...

Og det skjedde at jeg, Nephi, så at Guds Lams kraft falt på de hellige i Lammets kirke og på Herrens pakts folk som var adspredt over hele jordens overflate, og de var væpnet med rettskaffenhet og med Guds kraft i stor herlighet” (1 Nephi 14:12, 14).

Denne rettferdighet, denne kraft og denne herlighet – alle våre mange velsignelser – kommer av vår kunnskap om, lydighet til og takknemlighet og kjærlighet til Herren Jesus Kristus.

Under sitt relativt korte opphold i jordelivet, oppnådde Frelseren to overordnede mål. Det ene var hans "gjerning og [hans] herlighet – å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv" (Moses 1:39). Det andre uttrykte han ganske enkelt: "Jeg har gitt dere et forbilde, for at også dere skal gjøre slik som jeg har gjort" (Johannes 13:15).

Hans første mål kjenner vi som forsoningen. Dette var hans storartede misjon i jordelivet. Til folket i oldtidens Amerika ga den oppstandne Herre sin formålsparagraf:

"Jeg kom til verden for å gjøre min Faders vilje fordi min Fader sendte meg.

Og min Fader sendte meg så jeg kunne bli løftet opp på korset, og etter at jeg hadde blitt løftet opp på korset, så jeg kunne trekke alle mennesker til meg" (3 Nephi 27:13-14).

Videre i sin preken tilkjennega han sitt andre mål – å være vårt forbilde: "Dere vet hva dere må gjøre... For de gjerninger som dere har sett meg gjøre, de skal dere også gjøre" (3 Nephi 27:21).

Hans første mål har jeg definert som hans *misjon*. Hans andre mål ønsker jeg å identifisere som hans *tenestegjerning*. La oss gjennomgå disse to komponentene i hans liv – hans misjon og hans tenestegjerning.

Jesu Kristi misjon – forsoningen

Hans misjon var forsoningen. Denne misjonen var hans og bare hans. Ettersom han var født av en dødelig mor og en udødelig Fader, var han den eneste som frivillig kunne legge ned sitt liv og ta det opp igjen (se Johannes 10:14-18). De strålende konsekvensene av hans forsoning var uendelige og evige. Han tok brodden av døden og gjorde gravens sorg midlertidig

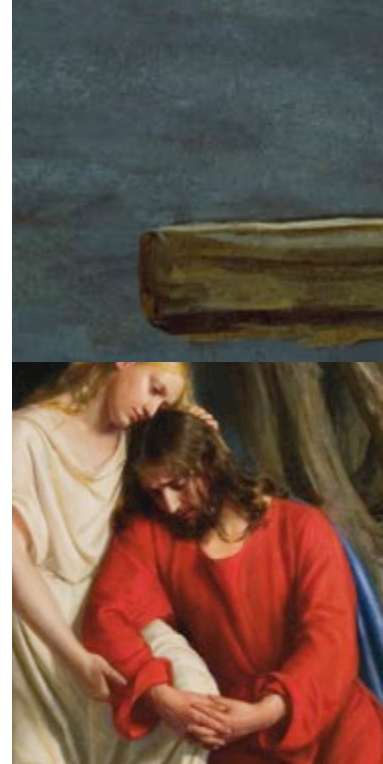
(se 1 Korinterbrev 15:54-55). Hans ansvar for forsoningen ble kjent allerede før skapelsen og fallet. Ikke bare var det å sørge for menneskehetens oppstandelse og udødelighet, men det var også å gjøre oss i stand til å få tilgivelse for våre synder – på vilkår som er fastsatt av ham. Dermed åpnet hans forsoning veien så vi kunne bli forenet med ham og med våre familier for evig. Denne fremtidsmuligheten betrakter vi som evig liv – Guds største gave til menneskene (se L&p 14:7).

Ingen andre kunne utføre forsoningen. Ingen annen person, selv med den største rikdom og makt, kunne noensinne frelse en sjel – ikke engang sin egen (se Matteus 19:24-26). Og ingen annen vil bli pålagt eller tillatt å utgyte blod for et annet menneskes evige frelse. Jesus gjorde det "én gang for alle" (Hebreerne 10:10).

Selv om forsoningen ble fullbyrdet på nytestamentlig tid, forutsa hendelser i gammeltestamentlig tid ofte dens betydning. Adam og Eva ble befalt å ofre som "et bilde på Faderens Enbarnes offer" (Moses 5:7). Hvordan? Ved å utgyte blod. Av egen erfaring bekreftet de skriftstedet som sier at "kjøttets sjel er i blodet" (3 Mosebok 17:11).

Leger vet at når blodet slutter å strømme til et organ, er det begynnelsen på vanskeligheter. Hvis blodstrømmen til et ben blir avbrutt, kan det oppstå koldbrann. Dersom blodstrømmen til hjernen stoppes, kan det føre til slag. Dersom blod slutter å strømme normalt gjennom en koronararterie, kan det utvikle seg hjerteinfarkt. Og hvis en blødning ikke stanses, vil vedkommende dø.

Adam, Eva og generasjoner etter dem lærte at når de utgjøt et dyrs blod, mistet det

KVINNE, SE, DET ER DIN SONN (STABAT MATER), AV JAMES TISSOT. © BROOKLYN MUSEUM, BROOKLYN, NEW YORK. INNEELI DETALJ FRA I GETSEMANE, AV CARL HEINRICH BLOCH

Frelseren
begynte
ikke å
utgyte sitt blod
for hele menneskeheten på
korset der forsoningens pine ble
fullført, men i
Getsemane.

livet. For deres offerritual holdt det ikke med *et hvilket som helst* dyr. Det skulle være en førstefødt i hjorden som var uten lyte (se for eksempel 2 Mosebok 12:5). Disse kravene var også symboler på det endelige offer av det plettfriske Guds Lam.

Adam og Eva ble gitt en befaling: “Derfor skal du gjøre alt hva du gjør i Sønnens navn, og du skal omvende deg og påkalle Gud i Sønnens navn for evig og alltid” (Moses 5:8). Fra den dagen til tidenes midte, fortsatte dyreofring å være et forbilde og symbol på Guds Sønnns endelige forsoning.

Da forsoningen var utført, oppfylte dette store og siste offer Moseloven (se Alma 34:13-14) og avsluttet praksisen med dyreofring, som hadde lært at “kjøttets sjel er i blodet” (3 Mosebok 17:11). Jesus forklarte hvordan elementene av oldtidens ofringer ble innbefattet i forsoningen og minnet symbolsk ved nadverden. Legg igjen merke til henvisninger til livet, kjødet og blodet:

“Jesus sa da til dem: Sannelig, sannelig sier jeg dere: Dersom dere ikke eter Menneskesønnens kjød og drikker hans blod, har dere ikke liv i dere!

Den som eter mitt kjød og drikker mitt blod, har evig liv. Og jeg skal oppreise ham på den siste dag” (Johannes 6:53-54).

På grunn av Jesu Kristi forsoning vil hele menneskeheten – så mange som vil – bli forløst. Frelseren begynte ikke å utgyte sitt blod for hele menneskeheten på korset men i Getsemane. Der tok han på seg byrden av alle menneskers synder som noen gang skulle leve. Under denne tunge byrden, blødde han fra hver pore (se L&P 19:18). Forsoningens pine ble fullført på korset på Golgata.

Betydningen av forsoningen ble oppsummert av profeten Joseph Smith. Han sa: “De fundamentale prinsipper i vår religion er apostlenes og profetenes vitnesbyrd om Jesus Kristus, at han døde, ble begravet, oppsto på den tredje dag og fór opp til himmelen; og alt annet som henhører til vår religion, er bare supplement til dette.”¹

Med denne myndighet og med dyp takknemlighet, er dette min undervisning og mitt vitnesbyrd om ham.

Jesu Kristi – Forbildets tjenestegjerning

Herrens andre vidtrekkende mål i jordelivet var å være et eksempel for oss. Hans eksemplariske liv utgjorde hans jordiske virke. Det innbefattet hans læresetninger, lignelser og prekener. Det omfattet hans mirakler, miskunn og langmodighet overfor menneskenes barn (se 1 Nephi 19:9). Det omfavnet hans medfølende bruk av prestedømsmyndighet. Det inkluderte hans rettferdige harme da han fordømte synd (se Romerne 8:3) og da han veltet bordene til pengevekslerne (se Matteus 21:12). Det innbefattet også hans hjertesorg. Han ble hånet, pisket og fornektet av sitt eget folk (se Mosiah 15:5) – til og med forrådt av én disipler og fornektet av en annen (se Johannes 18:2-3, 25-27).

Så storartede som hans tjenestegjerninger enn var, var og er de fremdeles ikke unike for ham. Det er ingen grense for hvor mange mennesker som kan følge Jesu eksempel. Lignende handlinger har blitt utført av hans profeter og apostler og andre blant hans bemyndigede tjenere. Mange har opplevd forfølgelse for hans skyld (se Matteus 5:10; 3 Nephi 12:10). I vår egen tid kjenner du brødre og søstre som oppriktig har strevet – til en forferdelig pris – for å etterligne Herrens eksempel.

Det er slik det bør være. Det er Hans håp for oss. Herren ba oss om å følge hans eksempel. Hans appeller er krystallklare:

- “Hva slags menn burde dere være? ... Likesom jeg er” (3 Nephi 27:27; se også 3 Nephi 12:48).
- “Følg meg, så vil jeg gjøre dere til menneskefiskere” (Matteus 4:19).

- “Jeg har gitt dere et forbilde, for at også dere skal gjøre slik som jeg har gjort mot dere” (Johannes 13:15; se også Johannes 14:6).

Disse og andre lignende skriftsteder ble ikke skrevet som forslag. De er guddommelig imperativer! Vi skal følge hans eksempel!

For å forenkle vårt ønske om å følge ham, kan vi kanskje overveie fem aspekter av livet hans som vi kan etterligne.

Kjærlighet

Om jeg spurte hvilken egenskap i hans liv du ville nevne først, tror jeg kanskje du ville nevne hans kjærlighet. Dette innbefatter hans medfølelse, godhet, nestekjærlighet, hengivenhet, tilgivelse, nåde, rettferdighet og mer. Jesus elsket sin far og sin mor (se Johannes 19:25-27). Han elsket sin familie og de hellige (se Johannes 13:1; 2 Tessalobrev 2:16). Han elsket synderen uten å unnskyldte synden (se Matteus 9:2; L&p 24:2). Og han lærte oss hvordan vi kan vise vår kjærlighet til ham. Han sa: “Dersom dere elsker meg, da holder dere mine bud” (Johannes 14:15). Så, for å understreke at hans kjærlighet ikke var *ubetinget*, la han til: “Hvis dere holder mine bud, da blir dere i min kjærlighet, likesom jeg har holdt min Fars bud og blir i hans kjærlighet” (Johannes 15:10; se også L&p 95:12; 124:87).

Et annet uttrykk for vår Frelsers kjærlighet var hans tjeneste. Han tjente sin Fader, og han tjente menneskene han levde og arbeidet sammen med. På begge måter skal vi følge hans eksempel. Vi skal tjene Gud, “vandre på alle hans veier og elske ham” (5 Mosebok 10:12; se også 11:13; Josva 22:5; L&p 20:31; 59:5). Og vi skal elske

Det som skilte Frelserens undervisning fra alle andre lærere, var at han underviste i sannheter av evig betydning. Bare han kunne ha åpenbart hensikten med livet.

vår neste ved å tjene dem (se Galaterne 5:13; Mosiah 4:15-16). Vi begynner med vår familie. Den dype kjærligheten som knytter foreldre til barn, blir smidd ved tjeneste for dem gjennom deres periode med total avhengighet. Senere i livet kan pliktoppfyllende barn få mulighet til å gjengjelde denne kjærligheten når de tjener sine aldrende foreldre.

Ordinanser

Et annet aspekt ved Frelserens eksemplariske liv var hans vektlegging av hellige ordinanser. Under sitt jordiske virke viste han viktigheten av frelsende ordinanser. Han ble døpt av Johannes i elven Jordan. Til og med Johannes spurte: "Hvorfor?"

Jesus forklarte: "For slik er det riktig av oss å fullføre all rettferdighet" (Matteus 3:15; uthevelse tilføyd). Ikke bare var ordinansen avgjørende, men det eksempel som Jesus og Johannes viste, var også avgjørende.

Senere innstiftet Herren nadverdens ordinans. Han forklarte symbolikken i nadverden og forrettet dens hellige symboler for sine disipler (se Matteus 26:26-28; Markus 14:22-24; Lukas 24:30).

Vår himmelske Fader ga også instruksjoner angående ordinanser. Han sa: "[Dere må] bli født på ny til himmelens rike av vann og av Ånden og bli renset ved blod, ja, blodet av min Enbårne, så dere kan bli helliggjort fra all synd og få del i det evige livs ord i denne verden og evig liv i den kommende verden, ja, udødelig herlighet" (Moses 6:59).

Under Herrens etterjordiske virke ble opphøvelsens høyere ordinanser åpenbart (L&p 124:40-42). Han har sørget for disse ordinansene i sine hellige templer. I vår tid blir tvetting, salving og begavelse gitt til personer som er behørig forberedt (se L&p 105:12, 18, 33; 110:9; 124:39). I templet kan man bli beseglet til mann eller hustru, til forfedre og til etterkommere (se L&p 132:19). Vår Mester er en Gud som følger lov og orden (se L&p 132:18). Hans fokus på ordinanser er en kraftfull del av hans eksempel for oss.

Bønn

Et tredje aspekt ved Herrens eksemplariske tjenestegjering er bønn. Jesus ba til sin Fader i himmelen, og lærte

også oss å be. Vi skal be til Gud den evige Fader i hans Sønn Jesu Kristi navn ved Den hellige ånds kraft (se Matteus 6:9-13; 3 Nephi 13:9-13, Joseph Smiths oversettelse, Matteus 6:9-15). Jeg elsker Herrens store forbønn som er nedtegnet i Johannes kapittel 17. I den kommuniserer Sønnen fritt med sin Fader på vegne av disiplene, som han elsker. Det er en modell for effektiv og medfølende bønn.

Kunnskap

Et fjerde aspekt av Herrens eksempel er bruken av hans guddommelige kunnskap. Som nevnt tidligere, erkjenner mange ikke-kristne at Jesus var en stor lærer. Det var han virkelig også. Men hva var det som virkelig kjennetegnet hans undervisning? Var han en dyktig lærer i teknikk, matematikk eller vitenskap? Som Skaper av denne og andre verdener (se Moses 1:33), kunne han helt klart ha vært det. Eller, som Skriftenes opphavsmann, kunne han ha undervist svært godt i litterær komposisjon.

Det som skilte hans undervisning fra alle andre lærere, var at han underviste i sannheter av *evig* betydning. Bare han kunne ha åpenbart hensikten med livet. Bare gjennom ham kunne vi lære om vår *førdordiske* tilværelse og våre *etterjordiske* muligheter.

Ved én anledning fortalte Mesterlæreren sine skeptiske tilhørere at de hadde tre vitner om ham:

- Døperen Johannes.
- De gjerninger som Jesus hadde gjort.
- Gud den evige Faders ord (se Johannes 5:33-37).

Han ga dem så et fjerde vitne: “Dere gransker Skriftene, fordi dere mener at dere har evig liv i dem – og disse er det som vitner om meg” (Johannes 5:39).

Ordet “*mener*” i den setningen kan først virke malplassert. Men det er viktig for meningen Jesus prøvde å formidle. Han visste at mange av hans tilhørere faktisk *trodde* at det evige liv var i Skriftene. Men de tok feil. Skriftene alene *kan ikke* skjenke evig liv. Naturligvis er det kraft i Skriftene, men den kraften kommer fra Jesus selv. Han *er* ordet: *Logoer*. Kraften til evig liv er i ham, som “i begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud”

(Johannes 1:1; se også 2 Nephi 31:20; 32:3). Deretter, på grunn av skeptikernes gjenstridige holdning, fortsatte Jesus med å irettesette dem: “Dere vil ikke komme til meg for å få [evig] liv” (Johannes 5:40).

Mesteren kan overvelde oss med sin himmelske kunnskap, men han gjør det ikke. Han respekterer vår handlefrihet. Han gir oss gleden av oppdagelse. Han oppfordrer oss til å omvende oss fra våre egne feil. Han lar oss oppleve friheten som kommer av vår villige lydighet mot hans guddommelige lov. Ja, måten han bruker sin kunnskap på, er et godt eksempel for oss.

Utholdenhet

Et femte aspekt av Herrens tjenestegjerning er hans faste beslutning om å holde ut til enden. Han trakk seg aldri fra sin oppgave. Selv om han opplevde lidelse utenfor vår fatteevne, ga han ikke opp. Gjennom stadig dypere prøvelser holdt han ut til slutten av sitt oppdrag: å sone for hele menneskehetens synder. Hans siste ord da han hang på korset var: “Det er fullbrakt” (Johannes 19:30).

Anvendelse i vårt liv

Disse fem aspektene av hans tjenestegjerning kan anvendes i vårt eget liv. Det beste beviset på vår tilbedelse av Jesus er utvilsomt at vi følger ham.

Når vi begynner å innse hvem Jesus er og hva han har gjort for oss, kan vi forstå, til en viss grad, logikken i det første og største bud: “Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din fornuft og av all din makt” (Markus 12:30). Med andre ord, skulle alt vi tenker og gjør og sier, være gjennomsyret av vår kjærlighet til ham og hans Fader.

Spør deg selv: “Er det noen jeg elsker mer enn Herren?” Sammenlign deretter svaret med disse normene som er fastsatt av Herren:

- “Den som elsker far eller mor mer enn meg, er meg ikke verd.”
- “Den som elsker sønn eller datter mer enn meg, er meg ikke verd” (Matteus 10:37).

Herrens eksemplariske liv utgjorde hans jordiske virke. Det innbefattet hans læresetninger, lignelser og prekenen. Det omfavnet hans medfølende bruk av prestedømsmyndighet.

Kjærlighet til familie og venner, så god som den enn er, er mye mer dyptgripende når den er forankret i kjærlighet til Jesus Kristus. Foreldres kjærlighet til barn har mer mening både her og siden på grunn av ham. Alle kjærlige forhold blir forhøyet i ham. Kjærlighet til vår himmelske Fader og Jesus Kristus gir lys, inspirasjon og motivasjon til å elske andre på en edlere måte.

Ordinanser gir et fokus for tjeneste av evig verdi. Foreldre skulle tenke over hvilken ordinans som er den neste hvert barn trenger. Hjemmelærere skulle tenke på en passende ordinans som er den neste som trengs i hver familie de tjener.

Frelserens eksempel på *bønn* minner oss på at personlig bønn, familiebønn og ydmyk utførelse av våre oppgaver i Kirken skulle bli en del av vårt liv. Å kjenne og utføre Faderens vilje gir stor åndelig styrke og frimodighet (se L&p 121:45). Det er på Herrens side vi ønsker å være.

Kunnskap "om tingene som de virkelig er og om tingene som de virkelig vil bli" (Jakobs bok 4:13) hjelper oss å handle ut fra sanne prinsipper og læresetninger. Denne kunnskapen vil høyne nivået på vår adferd. Handlinger som ellers kan være drevet av lyster og følelser, vil bli erstattet av gjerninger som formes av hva som er fornuftig og riktig.

En beslutning om å *holde ut til enden* betyr at vi ikke vil be om å bli avløst fra et kall. Det betyr at vi vil holde ut i jakten på et verdig mål. Det betyr at vi aldri vil gi opp en av våre kjære som har kommet på villspor. Og det betyr at vi alltid vil verne om våre evige familieforhold, selv gjennom vanskelige dager med sykdom, uførhet eller død.

Av hele mitt hjerte ber jeg om at Herrens forvandlende innflytelse kan gjøre en dyptgripende forskjell i livet ditt. Hans misjon og tjenestegjerning kan velsigne hver enkelt av oss nå og til evig tid. ■

Fra en tale under en andakt ved Brigham Young University 18. august 1998. Du finner hele teksten på engelsk på speeches.byu.edu.

NOTE

1. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith (2007)*, 49.

Påskeuken

Vår Frelser Jesus Kristus utførte forsoningen – som omfattet hans lidelse i Getsemane, hans korsfestelse på Golgata og hans oppstandelse fra graven – i den siste uken av sitt liv.

I rådet i himmelen før jorden ble skapt, presenterte vår himmelske Fader sin plan for oss, sine barn. Vi ropte av glede da vår himmelske Fader valgte Jesus Kristus til å gjennomføre frelsesplanen (se Job 38:7 og Abraham 3:27). Jesus ble født av Maria i Betlehem og levde et liv uten synd. På grunn av hans forsoning kan vi vende tilbake for å bo hos vår himmelske Fader og motta evig liv. Jesus Kristus vil komme igjen i kraft og herlighet for å være på jorden i tusenårsriket, og han vil stå som alle menneskers dommer på den siste dag.

Her følger bilder fra bibelvideoene som skildrer den siste uken av Frelserens liv. Vurder å lese skriftstedene som er oppført for hvert bilde. Du finner en fullstendig kronologi over hendelser i harmoniseringen av de fire evangeliene i Veiledning til Skriftene. Bibelvideoene er tilgjengelig på biblevideos.lds.org.

BILDER © IRI

På den femte dagen før påske, red Jesus inn i Jerusalem på et esel slik det var profetert. Folket anerkjente ham som sin konge, ropte "hosianna" og la sine klær og palmeblader på bakken foran eselet. (Se Matteus 21:1-11; Markus 11:1-11; Sakarja 9:9.)

For andre gang i løpet av sitt virke på jorden, rensset Jesus templets forgårder. "Mitt hus skal kalles et bønnens hus. Men dere gjør det til en røverhule!" fortalte han pengevekslerne (Matteus 21:13). Så kom mange av de blinde og halte til ham i templet, og han helbredet dem. Men da yppersteprestene og de skriftlærde så hans mirakler, ble de sinte og søkte en måte å rydde ham av veien på. (Se Matteus 21:12-17; Markus 11:15-19.)

Jesus Kristus, Guds enbårne Sønn, nedlot seg til å komme til jorden for å forløse alle mennesker fra fallet. (Se 1 Nephi 11:16-22, 26-33; Alma 7:10-13.)

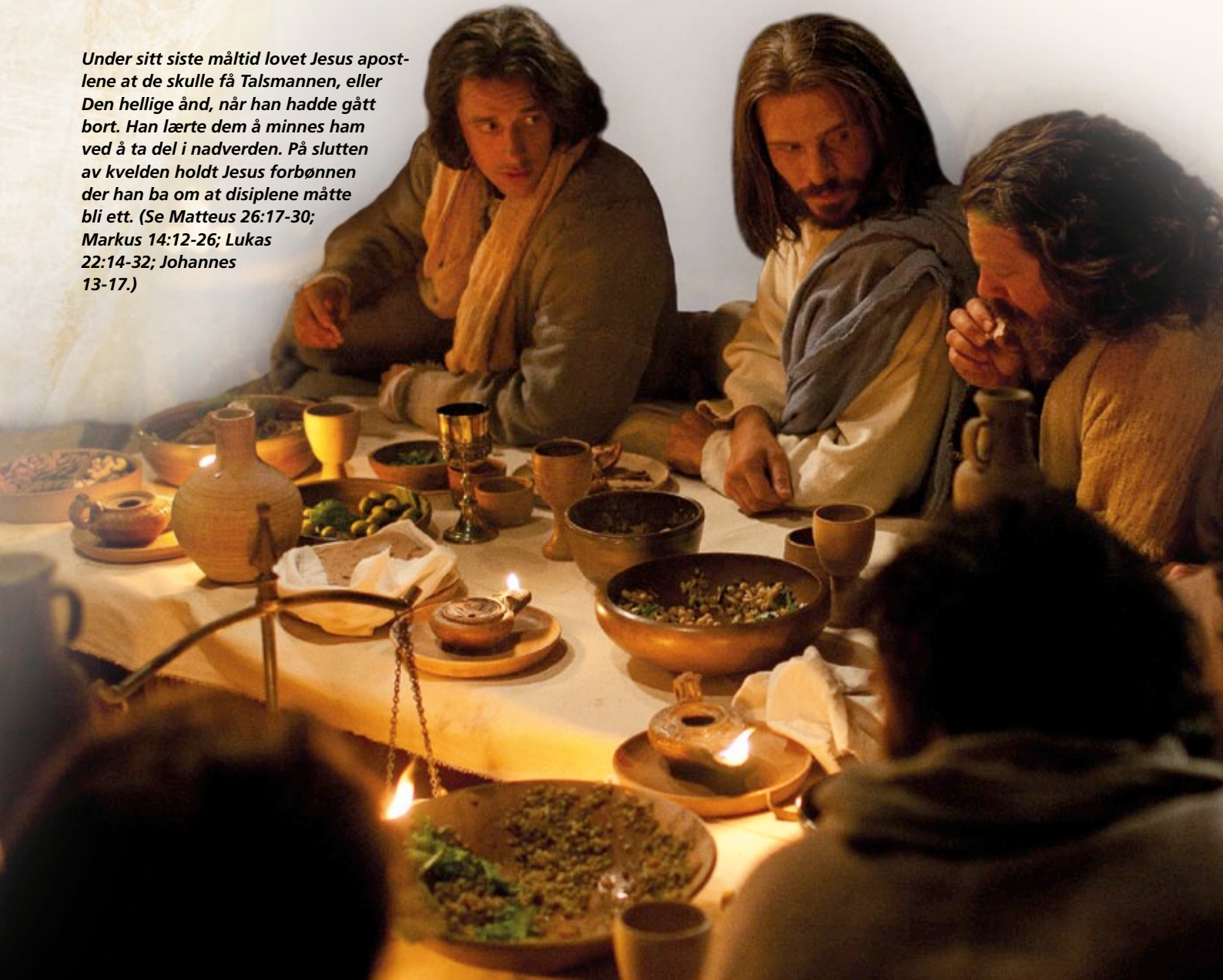

I Getsemane knelte Frelseren og ba, idet hans sjelekval for verdens synder fikk ham "til å skjelve av smerte og til å blø fra hver pore og lide, både på legeme og ånd" (L&p 19:18). Snart kom Judas Iskariot og en gruppe væpnede menn og arrestert Jesus, og alle disiplene forlot Herren og flyktet. (Se Matteus 26:36-56; Markus 14:32-50; Lukas 22:39-53.)

I løpet av denne uken holdt Frelseren noen av sine mest minneverdige prekener, herunder hans læresetninger om enkens skjerv. (Se Markus 12:41-44; Lukas 21:1-4.)

Under sitt siste måltid lovet Jesus apostlene at de skulle få Talsmannen, eller Den hellige ånd, når han hadde gått bort. Han lærte dem å minnes ham ved å ta del i nadverden. På slutten av kvelden holdt Jesus forbønnen der han ba om at disiplene måtte bli ett. (Se Matteus 26:17-30; Markus 14:12-26; Lukas 22:14-32; Johannes 13-17.)

Etter en ulovlig rettergang og grusom pisking, lot Jesus Kristus seg bli korsfestet for å fullføre det "store og siste offer" som gjorde frelse mulig for alle Guds barn (se Alma 34:14-15). Før mørkets frembrudd fjernet Jesu etterfølgere hans legeme fra korset, kledde ham i lin, salvet ham med velluktende urter og la ham i en grav. (Se Matteus 27; Lukas 23; Markus 15; Johannes 19.)

Søndag morgen opprørt, og Maria Magdalena og andre trofaste kvinner kom til graven for ytterligere å salve Jesu legeme. De fant steinen foran graven rullet bort og to engler som erklærte gledelig budskap: "Han er ikke her, han er oppstått" (Matteus 28:6). Den oppstandne Frelser hadde overvunnet den fysiske død og gjort det mulig for hver enkelt av oss å leve igjen: "For likesom alle dør i Adam, slik skal også alle bli gjort levende i Kristus" (1 Korinterbrev 15:22). (Se Matteus 28; Markus 16; Lukas 24; Johannes 20). ■

Hjelp barna

Av Jessica Larsen og Marissa Widdison

Kirkens tidsskrifter

Barndommen er en tid med gledelige nye opplevelser. Første gang på sykkel, første skoledag eller å smake ny mat for første gang er noen av de spennende opplevelsene som former et barns liv. Som voksne har vi muligheten til å hjelpe barn langs oppdagelsens vei. Som voksne i Kirken har vi også muligheten til å hjelpe dem å vokse i evangeliet (se L&p 68:25). Hva kan vi gjøre for å sørge for at et barns dåp – den første pakt en person inngår med vår kjærlige himmelske Fader – er en vakker og meningsfylt hendelse?

“Det er den grunnleggende hensikten med denne kirken å undervise de unge: først i hjemmet og deretter i kirken,” sa president Boyd K. Packer.¹

I de følgende eksemplene forteller foreldre hvordan de har forberedt sine barn til de hellige ordinanser og pakter dåp og bekreftelse.

Vi begynner tidlig

“Det året hvert barn blir syv, er det tid for å feire,” sier Lori, en firebarnsmor. Hun og hennes mann underviser sine barn om dåp fra den dagen de blir født. Men når hvert barn blir syv, begynner deres familie mer målrettede forberedelser. De har en familiens hjemmeaften-leksjon hver måned om ulike temaer knyttet til dåp, for eksempel pakter og Jesu eksempel.

Lori sier at leksjonene i løpet av måneden barna fyller åtte, er spesielt gripende. Hun viser barna klærne de hadde på seg da de fikk et navn og en velsignelse, og hun snakker om den dagen ordinansen ble utført.

“Det er den perfekte tiden til å fokusere på velsignelsene av tempelpakter,” påpeker Lori. “Vi gjør alltid et poeng av å understreke at valget om å bli døpt er første skritt i forberedelsene til templets velsignelser.”

Å FORBEREDE SEG TIL DÅP

Vi gjør det til en familiesak

Monica, en firebarnsmor, anbefaler å engasjere eldre barn i å hjelpe yngre søsken å forberede seg når det er mulig. “Å høre en bror eller søster som er tenåring, vitne og fortelle om sin erfaring, gjør det mye sterkere,” sier hun. Lori legger til at noen ganger ber de barna som forbereder seg til dåp, om å lære yngre søsken det de har lært.

Vi bruker det som et misjonærredskap

Da Daniels datter ble åtte, visste han at hun ville ønske å dele sin dåpsdag med venner som ikke var medlem av Kirken. Så familien besluttet å gi invitasjoner til Allisons dåp til venner fra skolen og i nabolaget. Disse vennene ble bedt om å ta med seg favoritt-bibelvers til dåpen. Etter dåpen understreket Allison versene i sine nye skrifter og skrev sine venners navn i marginen.

“Som hennes familie, var vi naturligvis svært involvert i den dagen. Men vi lot henne også bare være sammen med venner en stund etterpå og snakke med dem om hva hun følte,” sier Daniel. “Det var et virkelig gripende øyeblikk å se vårt barn være et eksempel.”

Vi øver til biskopens intervju

Kimberly, en mor til barn som nærmer seg dåpsalder, husker at hun kom inn på biskopens kontor for sitt dåpsintervju da hun var åtte år gammel. “Jeg var så nervøs!” sier Kimberly.

Nå prøver hun å forsikre seg om at barna hennes ikke opplever følelser av panikk. Hun og hennes mann snakker med sine barn om biskopens intervjuer og stiller dem spørsmål om dåp i en intervju-lignende situasjon. Disse intervjuene gjør mer enn å gjøre barna kjent med intervju-prosessen – de oppmuntrer også barna til å tenke dypt på hva dåpens pakt betyr for dem.

Vi har en storartet anledning

Disse foreldrene er snare til å påpeke at de ikke har gjort noe overdrevent for å forberede sine barn til dåp og bekreftelse, men mange av dem bruker ord som “grunndig” og “konsekvent” for å beskrive leksjonene de har holdt i årenes løp. “Vi sørget for at våre barn forsto at dette var et viktig skritt i deres liv, og at det var en stor begivenhet,” sier Kimberly. “Vi har alltid forvisset oss om at vi har forberedt dem, og ikke bare håpet at deres Primær-lærere underviste dem.”

For en fantastisk mulighet vi har fått til å forberede barna vi elsker, til dåp og bekreftelse! Når vi ydmykt gjør det, vil Herren være med oss å forme denne første opplevelsen med paktsinngåelse til et solid fundament for fremtidig åndelig vekst. ■

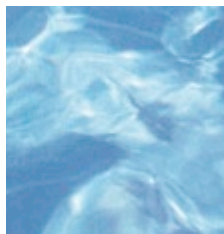
De neste to sidene besvarer noen spørsmål barn har om dåp og bekreftelse.

NOTE

1. Boyd K. Packer, “Undervis barna,” *Liahona*, mai 2000, 16.

Forstå dåpen

Av Marissa Widdison
Kirkens tidsskrifter

Hvem vil døpe meg?

Den som døper deg, må ha prestedømmet – myndighet til å handle i Guds navn. Da Jesus ønsket å bli døpt, gikk han til døperen Johannes, som hadde prestedømmet (se Matteus 3:13).

Den som døper deg, vil få tillatelse fra biskopen eller grenspresidenten.

Må jeg under vann for å bli døpt?

Jesus ble døpt ved nedsenkning, noe som betyr at han gikk helt under vann og kom raskt opp igjen (se Matteus 3:16). Det er slik du vil bli døpt. Å bli døpt på denne måten minner oss på at vi legger vårt gamle liv bak oss og begynner et nytt liv viet til å tjene Gud og hans barn.

Hva lover jeg når jeg blir døpt?

Når du blir døpt, inngår du en pakt, eller et toveis løfte, med vår himmelske Fader. Du lover ham at du vil gjøre visse ting, og han lover å velsigne deg. Denne pakten er beskrevet i nadverdsbønnene som uttales hver søndag (se L&p 20:77-79). Du lover:

- Å minnes Jesus Kristus.
- Å holde hans bud.
- Å påta deg Kristi navn, som betyr å sette hans verk først i livet og gjøre det han ønsker istedenfor det verden ønsker.

Hvis du holder dette løftet, lover vår himmelske Fader at Den hellige ånd vil være med deg og at dine synder vil bli tilgitt.

Hva er Den hellige ånd?

Den hellige ånds gave er en av vår himmelske Faders mest dyrebare gaver. Dåpen i vann er ikke fullstendig før menn med Det melkisedekske prestedømme gir deg en velsignelse så du kan motta Den hellige ånd (se Johannes 3:5).

Den hellige ånd er et medlem av Guddommen. Han vitner om vår himmelske Fader og Jesus Kristus og hjelper oss å vite hva som er sant. Han hjelper oss å være åndelig sterke. Han advarer oss mot farer. Han hjelper oss å lære. Den hellige ånd kan hjelpe oss å føle Guds kjærlighet.

Når du er bekreftet som medlem av Kirken, kan Den hellige ånd alltid være med deg hvis du velger det rette.

Hvorfor må jeg være minst åtte år for å bli døpt?

Herren lærer oss at barn ikke skal døpes før de er gamle nok til å forstå forskjellen mellom rett og galt, som Skriftene sier er når man er åtte år gammel (se Moroni 8:11-12; L&p 29:46-47; 68:27).

Av eldste
Jairo Mazzagardi
i De sytti

Tiltrukket av templet

For mange gode mennesker vekker templet følelser som umiddelbart kan trenge inn i hjertet.

Før jeg ble kalt som medlem av De syttis annet quorum, tilbragte min hustru og jeg flere år med tjeneste i Campinas og São Paulo Brasil tempel. I begge templer ble jeg ofte overrasket over at folk som kom forbi templet, ofte følte seg så tiltrukket til det at de stoppet, gikk inn og stilte spørsmål om det.

Når de kom inn, informerte vi dem om at de ikke kunne komme lenger uten behørig forberedelse. Vi forklarte hensikten med templet, meddelte noen grunnleggende læresetninger i evangeliet og oppfordret dem til å møte misjonærene. For mange gode mennesker er templet i seg selv en fantastisk misjonær fordi det vekker følelser som umiddelbart kan trenge inn i hjertet.

Min hustru Elizabeth og jeg har selv kjent kraften av slike følelser. For nesten 40 år siden begynte en god venn og kollega, et medlem av Kirken, å komme inn på evangeliet i uformelle samtaler med oss. Ved flere anledninger sendte han misjonærene for å besøke oss. Vi likte misjonærene og gikk med på å ta diskusjonene, men vi var ikke egentlig interessert i hva de hadde å lære oss.

Det forandret seg i oktober 1978, da min kollega inviterte flere venner, inkludert oss, til åpent hus i São Paulo Brasil tempel. Han leide flere busser på egen bekostning, slik at hans venner kunne bli med ham i templet, ca 80 km unna.

Da Elizabeth kom inn i dåpsrommet, følte hun noe hun aldri hadde opplevd før, noe hun senere gjenkjente som Den hellige ånd. Følelsen var en stor glede i hennes hjerte. Hun visste i samme øyeblikk at Kirken var sann og at det var den kirken hun ønsket å slutte seg til.

En lignende følelse kom til meg på slutten av åpent hus, da vi ble ledsaget til beseglingsrommet og undervist i læren om evige familier. Denne læren gjorde inntrykk. Jeg var fremgangsrik i mitt yrke, men jeg hadde lenge følt en tomhet i sjelen. Jeg visste ikke hva som kunne fylle dette tomrommet, men jeg følte at det hadde noe med familien å gjøre. Der, i beseglingsrommet, begynte ting å falle på plass i mitt sinn og hjerte.

I løpet av noen få dager kontaktet misjonærer oss igjen. Denne gangen var vi svært interessert i å høre deres budskap.

Eldstene oppfordret oss til å be innstendig angående sannheten. Jeg fant ut at dette var den eneste måten jeg *kunne* be på. Jeg visste at jeg ikke kunne bestemme meg for å slutte meg til Kirken uten å ha et ordentlig vitnesbyrd. Jeg var engstelig med hensyn til å henvende meg til min himmelske Fader for å be om en bekreftelse fra ham, men samtidig var jeg sikker på at han ville svare meg. Jeg delte med ham mitt hjertes dype ønsker og ba ham om å gi meg et svar som ville bekrefte at det var riktig for meg å slutte meg til Kirken.

Følgende uke i Søndagsskolen satt vår venn som hadde invitert oss til templets åpent hus, bak meg. Han lente seg frem og begynte å snakke til meg. Ordene han sa, besvarte nøyaktig det jeg hadde bedt om å få å vite. Jeg hadde ingen tvil om at vår himmelske Fader talte til meg gjennom ham. På den tiden var jeg en streng og hard mann, men mitt hjerte smeltet og jeg begynte å gråte. Da min venn var ferdig, oppfordret han min hustru og meg til å bli døpt. Vi takket ja.

31. oktober 1978, mindre enn en måned etter vår opplevelse i São Paulo tempel, ble vi døpt og bekreftet. Neste dag deltok vi i den andre innvielsessesjonen for São Paulo Brasil tempel. Et år senere kom vi tilbake til templet sammen med våre to sønner for å bli beseglet som familie. Alle tre anledninger var vakre, minneverdige opplevelser. Vi har fortsatt å bevare disse følelsene ved regelmessig tempelarbeid i årenes løp.

28 år på dagen etter dåpen, sto min hustru og jeg igjen i São Paulo Brasil tempel. Jeg hadde nettopp blitt kalt som tempelpresident. Det var en gripende opplevelse for oss å gå gjennom gangene i Herrens hus og føle på nytt de varme følelsene som hadde vært katalysatoren for vår omvendelse.

Templet fortsetter å bringe min hustru og meg stor glede. Når vi ser et ungt par komme inn i templet for å bli beseglet som en evig familie, føler vi stort håp.

Mange mennesker over hele verden er forberedt på å høre evangeliets budskap. De føler en tørst som ligner på den jeg følte for mer enn 30 år siden. Templet og dets ordinanser er mektige nok til å slukke denne tørsten og fylle tomrommene. ■

NOE VAR GALT MED FLYET MITT

En kveld mens jeg takset flyet mitt fullt av passasjerer til rullebanen, hadde jeg en følelse av at noe var galt med flyets styresystem. For å bekrefte min åndelige tilskyndelse, svingte jeg av taksebanen og gjorde noen 360-graders svinger. Ingenting virket å være galt.

Jeg tenkte: "Skal jeg ta av og få passasjerene til sin destinasjon i tide, eller bør jeg returnere til terminalen?" Jeg visste at å returnere ville medføre en lang forsinkelse. Taksebaner er enveiskjørt, så jeg ville måtte vente på at bakkekontrollen skapte rom for meg til å takse mot trafikken. Så ville vi

måtte vente på teknikere som kunne kontrollere flyet. Forsinkelsene kunne føre til problemer for flyselskapet og for passasjerene som hadde folk å møte og videre forbindelser å rekke. Jeg lurte også på hvordan vedlikeholdsavdelingen ville reagere på min rapport om at flyet hadde en feil, når jeg ikke hadde noe annet enn en sterk følelse å basere det på.

Som kaptein på flyet var jeg ansvarlig for vår sikkerhet, så jeg bestemte meg for å følge min tilskyndelse og returnere.

Da vi kom til vår plass ved terminalen, fortalte jeg mekanikeren at jeg

følte noe var galt med flyet, men at jeg ikke visste hva feilen var. Han trodde ikke det var noe galt.

"Det var nok bare den våte taksebanen," sa han. "Du kan ha sklidd på asfalten." Han gikk imidlertid med på å se på styremekanismen på nesehullet. Etter å ha sjekket den, ba han meg om å tømme flyet for passasjerer slik at han kunne ta flyet på en prøvetur.

Da han kom tilbake 30 minutter senere, var han svært bekymret. Under prøveturen hadde han hørt en uregelmessig kvernelyd. Da han bremsset for å vende tilbake til terminalen, mistet han kontrollen over flyet og kjørte nesten av taksebanen.

En nærmere inspeksjon avdekket at bremsene hadde gjennomgått mangelfullt vedlikehold kvelden før. Hadde jeg landet flyet etter flyturen, ville bremsene ha sviktet, og jeg ville ha mistet kontrollen over flyet.

Jeg fikk et annet fly, og fikk mine passasjerer trygt til deres destinasjon tre timer for sent.

Jeg er glad for at jeg lyttet til Åndens hvisken. Jeg vet at Ånden vil lede oss hvis vi søker Herrens veiledning og lytter til tilskyndelsene som kommer. ■

Craig Willie, Utah, USA

Jeg lurte på hvordan vedlikeholdsavdelingen ville reagere på min rapport om at flyet hadde en feil, når jeg ikke hadde noe annet enn en sterk følelse å basere det på.

FINN GLEDE I LIVET

Jeg leste en gang en generalkonferansetale av eldste Richard G. Scott i De tolv apostlers quorum. Selv om jeg hadde hørt og lest denne talen før, vekket en setning min oppmerksomhet og festet seg i tankene mine.

Et par timer senere kom min sønn, som bodde i en leilighet sammen med noen venner, på besøk. Han hadde vært på heltidsmisjon og hadde gått noen semestre på universitetet. Han var usikker på hva han ville studere videre og hvilken karrierevei han skulle følge. Fordi han hadde vært frustrert og følte at skolen, så langt, var bortkastet tid og penger, satte han sine studier på vent og begynte å arbeide på heltid.

Han fortalte meg at en av hans venner hadde foreslått å dra til en øy i Bahamas eller Karibia, skaffe seg jobb og ha det gøy i et par måneder. Min sønn så lyst på disse utsiktene. Jeg kunne lett se hvor fristende en slik bekymringsløs opplevelse kunne være for en ung mann.

Akkurat da kom jeg til å tenke på eldste Scotts imponerende budskap. Jeg fant *Ensign* og leste følgende for min sønn: "Du er her på jorden i en guddommelig hensikt. Den består ikke i å bli underholdt i det uendelige eller konstant å jakte på nytelse. Du er her for å bli prøvet, for å vise deg verdig slik at du kan motta flere velsignelser som Gud har i vente for deg. Tålmodighetens mildnende virkning

er nødvendig" ("Finn glede i livet," *Lys over Norge*, juli 1996, 25).

Uten et ord tok min sønn bladet, gikk sin vei og leste hele talen. Senere sa han bare at han ikke ville dra på sitt øy-eventyr.

Etter en tid begynte han på politiskolen, et valg som førte til at han møtte sin fremtidige hustru. De giftet seg i Mesa Arizona tempel, og i dag oppdrar de tre vidunderlige barn. I 2010 fullførte min sønn sin bachelorgrad og finner virkelig "glede i livet".

Min sønns foreslåtte eventyr kunne ha vært en fin opplevelse. Men på

den annen side kunne det ha vært åndelig farefullt. Hver gang jeg tenker på denne erfaringen, rører Ånden ved mitt hjerte.

Jeg er takknemlig for profetenes ord og at jeg ble tilskyndet til å huske en tale som hjalp meg å gi veiledning. Jeg er også takknemlig for at min sønn lyttet til en Herrens budbringer og lot Ånden få påvirke ham. Jeg vet at mange velsignelser og Herrens milde barmhjertighet kommer når vi lytter til og følger Frelseren og hans tjeneres læresetninger. ■

Karen Rockwood, Idaho, USA

Da min sønn fortalte meg at en av hans venner hadde foreslått at de skulle dra til Bahamas eller Karibia for å ha det gøy i et par måneder, kom jeg til å tenke på eldste Scotts budskap.

TELEFONEN AVSLÅTT

I mars 1997, da vi bodde i den russiske byen Rostov-on-Don, ble min mann og jeg døpt inn i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.

Da jeg studerte Kirkens læresetninger, ble mange av mine spørsmål besvart. Det var interessant å lære om frelsesplanen, herunder praksisen med dåp for de døde. Jeg ble overrasket over å få vite at vi kunne bli døpt for våre avdøde forfedre.

Et år etter dåpen oppfordret misjonspresidenten oss til å forberede

oss til å reise til templet. Som en del av vår forberedelse, begynte vi å gjøre slektsforskning. En dag da jeg tenkte på å gjøre dette arbeidet, ringte telefonen. Det var min svigermor. Jeg spurte henne om hun ville sende meg en liste over avdøde forfedre på min manns side av familien. Hun ble overrasket og fortalte meg at dåp for de døde ikke var Kristi lære, men snarere noe mormonene hadde funnet på. Jeg var ikke sikker på hvordan jeg skulle svare henne fordi

jeg ikke var kjent med skriftsteder som støttet læren vår.

Mens jeg tenkte på hvordan jeg skulle svare, ble samtalen brutt. Jeg var en stund usikker på hva som hadde skjedd, men jeg la på telefonen og gikk til soverommet mitt. Jeg fant frem Det nye testamente, knelte ned og ba vår himmelske Fader vise meg hvor jeg kunne finne svaret.

Etter bønnen åpnet jeg Bibelen. Jeg følte det som om noen hadde bedt meg lese det 29. verset på nettopp den siden jeg hadde slått opp på. Jeg var i det 15. kapittel av 1 Korinterbrev, som nevner læren om dåp for de døde.

Jeg ble rørt og overrasket over at vår himmelske Fader hadde besvart min bønn i samme øyeblikk. Det var en vidunderlig følelse.

Jeg tenkte dypt på denne opplevelsen da telefonen plutselig ringte igjen. Det var min svigermor som spurte meg hvorfor samtalen var blitt brutt. Jeg sa at jeg ikke visste det, men så ba jeg henne om å slå opp i Bibelen og lese 1 Korinterbrev 15:29.

Et par dager senere hadde jeg en liste over avdøde slektninger på bordet mitt. Min svigermor hadde lest skriftstedet og trodde nå at Frelseren, gjennom apostelen Paulus, hadde forkynt læren om dåp for de døde.

Gud har lovet store velsignelser til dem som gjør dette forløsende arbeidet. Jeg vet at dette er sant. ■

Seda Meliksetyan, Armenia

Min svigermor fortalte meg at dåp for de døde ikke var Kristi lære, men snarere noe mormonene hadde funnet på.

HVOR KAN JEG FÅ TAK I ET BLAD SOM DETTE?

På en familietur fra Nevada til Alaska innledet jeg en samtale med en høy, pen og vennlig dame på den andre siden av midtgangen.

Hun spurte hvor jeg skulle, og jeg fortalte at vi var på vei til Juneau i Alaska for å besøke vår sønn og hans familie. Hun fortalte at hun var fra Las Vegas. Deretter ble hun følelsesladet og fortalte at hun skulle til Juneau for å besøke sin svigerfamilie for å ha en minnestund for sin mann, som hun hadde vært gift med i 20 år. Han hadde nylig dødd av kreft.

Jeg kikket over midtgangen og tenkte med meg selv hvor heldig jeg var som kjente frelsesplanen og var tempelarbeider i Las Vegas Nevada tempel. Jeg lurte på hva jeg kunne gjøre for denne kvinnen for å oppmuntre henne.

Plutselig, like klart som om en bjelle hadde ringt, husket jeg et sitat av profeten Joseph Smith som jeg hadde delt ut i Hjelpeforeningen. Da han organiserte Hjelpeforeningen, sa han at søstrene "vil skynde seg å hjelpe de fremmede. De vil helle olje og vin til de nødstedtes sårede hjerter. De vil tørke den foreldreløses tårer og få enken til å glede seg i sitt hjerte" (*Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* [2007], 447).

Jeg lurte på hva jeg kunne gjøre for å oppmuntre denne kvinnen, hvis mann nylig hadde gått bort.

Jeg kikket over midtgangen igjen. Jeg så en fremmed i nød, en enke med et såret hjerte. Jeg husket at jeg hadde lest juli 2011-nummeret av *Ensign* tidligere på dagen. Det inneholdt noen oppløftende artikler som jeg trodde kanskje kunne gi henne litt oppmuntring og trøst.

Jeg fattet mot, åpnet bladet på en artikkel og ba henne om å lese den. Jeg fulgte nøye med og ble overrasket over at hun leste hver eneste linje – ivrig. Da hun var ferdig, leste hun en annen artikkel.

Tydeligvis var det noe hun hadde

lest, som hadde gjort inntrykk. Hun klemte bladet tett mot brystet og deretter tørket hun bort en tåre i øyekroken.

"Hvor kan jeg få tak i et blad som dette?" spurte hun meg. Jeg sa at hun kunne beholde det. Så leste hun litt til.

Da vi ankom Juneau, grep hun hånden min, så meg i øynene og sa: "Takk."

Jeg lærte noe viktig den dagen. Vi er omgitt av fremmede med sårede hjerter som trenger et vennlig ord til oppmuntring, og som trenger å vite det vi som siste-dagers-hellige vet. ■ Sharon Rather, Nevada, USA

Noen ganger må man
gi opp noe bra for
noe bedre.

Å VELGE DEN **bedre** DEL

Av Matthew D. Flitton

Kirkens tidsskrifter

En dag overrasket Zoltán Szücs av Szeged fra Ungarn sin kajakk-trener ved å fortelle ham at han ikke ville reise til Tyskland for å delta i en konkurranse.

“Det var på samme dag som min dåp, så jeg sa nei,” sier Zoltán.

I en alder av 17 hadde Zoltán vunnet mange konkurranser i kajakk. Det er en populær idrett i Ungarn, og Zoltán var god – god nok til at han hadde en reell mulighet til å bli profesjonell. I tillegg til å bestemme seg for å gå glipp av bare én konkurranse, skulle Zoltán snart slutte helt med kajakk. Han hadde noe bedre å gjøre.

Kajakk hadde vært bra for Zoltán. Etter å ha samarbeidet med treneren sin i mange år, hadde han lært selvkontroll, lydighet og hardt arbeid. Zoltán hadde også lært å unngå stoffer og vaner som ville skade hans prestasjoner. Det var ikke noe lett liv. Det var ensomt, og å bli proff ville ta enda mer tid. Profesjonelle trener 12 timer om dagen og må konkurrere på søndag.

“Kajakk tok det meste av min tid,” sier Zoltán. “Jeg var fanatisk. Dermed

gikk jeg glipp av mye annet i livet mitt.”

Det var derfor Zoltán besluttet at han ikke kunne vie seg til både evangeliet og kajakkpadling. I 2004 fortalte han treneren at han ikke ville komme på kajakk-trening mer.

Tidligere samme år hadde misjonærene begynt å undervise Zoltáns mor. Han var ikke med på leksjonene. Han sa motstrebende ja til sin mors invitasjon til hennes dåp. Men hans hjerte ble grepet av det han følte da han kom inn i kirkebygningen. Zoltán sa ja til å møte misjonærene, dels fordi han kunne identifisere seg med dem.

“Misjonærer var interessante for meg fordi de var normale mennesker, men levde etter en høyere norm,” sier han.

På grunn av den høyere normen som Zoltán allerede etterlevde som kajakkpadler, var det lett for ham å innse at evangeliets læresetninger var verdifulle. Han ble døpt to måneder senere.

Først trodde han at han kunne fortsette med kajakk, bare han unngikk konkurranser på søndager. Men fordi han er den typen som ønsker å gjøre

det ordentlig når han først forplikter seg til en aktivitet eller kurs, valgte han å slutte helt med kajakk.

Han prøvde en gang å padle som hobby etter sin dåp. Da han gjorde det, spurte treneren ham om han ville undervise andre og organisere turer ettersom han ikke ville konkurrere. Men han ønsket ikke å ha forpliktelser til kajakk – eller noen annen aktivitet – som kunne komme i veien for hans liv som disippel.

Så Zoltán la padleåren på hyllen og viet seg til tjeneste i Kirken i en beslutning som minner om en president Howard W. Hunter (1907-95) gjorde da han giftet seg. President Hunter var en dyktig musiker som spilte en rekke instrumenter. På kveldene hadde han spilt i et orkester, men livsstilen til hans omgangsvenner var i strid med evangeliets normer. Så president Hunter la bort sine instrumenter og tok dem bare frem en gang iblant når familien sang sammen.¹

Zoltán savner kajakkpadling, men han innså at hans kjærlighet til kajakk var sterk nok til å konkurrere med, og

Zoltán Szücs fra Szeged i Ungarn sluttet med kajakk for å få mer tid til evangeliet.

muligens overvinne, hans kjærlighet til Herren om han holdt seg for nær idretten.

Det samme prinsippet kan gjelde for enhver aktivitet som bringer oss bort fra den Gud ønsker at vi skal være. For hver enkelt av oss kan det være bedre å gå gjennom livet uten visse ting – selv om det er gode ting – istedenfor å risikere vårt evige liv for å ha dem.

“Kirken ble mitt liv,” sier Zoltán. “Når jeg visste at kajakk ikke kunne være et levebrød hvis jeg ønsket å være aktiv, og at det bare ville være en hobby, var det lett å slutte med det. I stedet ønsket jeg å fokusere på min himmelske Fader.”

Zoltán begynte å studere evangeliet med samme intensitet som han bringer til alt han gjør. Han satte seg som mål å reise på misjon. Han ønsket å bli i sitt eget land og undervise andre.

Han utførte en misjon i Ungarn, og arbeider nå som engelsklærer på videregående skole. Han fortsetter å sette sine prioriteringer med evangeliet som utgangspunkt. “Det er visse ting vi må gi opp fordi de kommer i veien for Gud,” sier han. “Det er lett å gi opp det dårlige når vi vet at vi burde det. Vi skjønner imidlertid ofte ikke når vi bør gi opp noe bra for noe bedre. Vi tror at fordi det ikke er dårlig, kan vi holde på det og fortsatt følge Guds plan.” Men Zoltán vet at vi må gi opp det gode hvis det hindrer oss i å følge Guds plan for oss. ■

NOTE

1. Se Eleanor Knowles, *Howard W. Hunter* (1994), 81.

“Hvordan forklarer jeg mine venner at det er en dårlig idé å bryte kyskhetsloven?”

Vår himmelske Fader ønsker at vi skal være lykkelige og verdige til hans Ånd, så han gir oss bud for å hjelpe oss å holde våre tanker, ord og handlinger innenfor passende grenser. Kyskhetsloven hjelper oss å holde forplantningsevnen innenfor ekteskapets rammer. En grunn til at han befaler at forplantningsevnen bare uttrykkes mellom mann og hustru er at “barn har rett til å bli født innenfor ekteskapets bånd”.¹

Du kan gi din venn et eksemplar av *Til styrke for ungdom*. Det gir flere grunner til at det er bra å holde kyskhetsloven: “Når du er seksuell ren, forbereder du deg til å inngå og holde hellige pakter i templet. Du forbereder deg til å bygge et sterkt ekteskap og til å bringe barn til verden som en del av en evig og kjærlig familie. Du beskytter deg selv mot den åndelige og følelsesmessige skade som følger av seksuell intimitet med noen utenfor ekteskap. Du beskytter deg også mot skadelige sykdommer. Når du holder deg seksuelt ren, får du hjelp til å ha selvtillit og være virkelig lykkelig, og det forbedrer din evne til å ta gode avgjørelser nå og i fremtiden.”²

Templet

Vår himmelske Fader har en guddommelig hensikt for oss alle, og denne hensikten kan oppfylles i templet. Vi skulle være verdige til å komme inn i templet, slik at våre familier kan bli beseglet for evig. Vi vil leve sammen med vår himmelske Fader igjen, og ikke minst vil vi oppleve uendelig glede, noe de uverdige ikke kan oppnå.

Alofa M., 18 år, Samoa

Ekteskap og familie

Vi oppfordres til å være seksuelt rene, slik at vi kan være verdige til å komme inn i templet og holde hellige pakter.

Hvis vi følger kyskhetsloven, kan vi bygge et sterkt ekteskap og en sterk familie i fremtiden. Satan er alltid der for å friste oss, men ved hjelp av bønn, Skriftene og gode venner kan vi overvinne fristelsene.

Resty M., 16 år, Filippinene

Negative konsekvenser

Det er mange negative konsekvenser av å bryte kyskhetsloven, men du lærer ikke om alle i helsetimene. Å bryte kyskhetsloven kan drive Ånden ut av livet ditt, såre dem som står deg nær og få deg til føle dårlig. Jeg foreslår å se en Mormon Messages-video som heter “Kyskhets: Hva er grensene?” [på youth.lds.org på engelsk, portugisisk og spansk].

Matthew T., 17 år, Utah, USA

Renhet og respekt

Ved å følge kyskhetsloven holder vi oss rene i Guds øyne, vi respekterer oss selv og vi hjelper også andre å respektere oss. Hvis vi adlyder kyskhetsloven, viser vi at vi er Guds barn og at vi overholder høye normer. Vi vil unngå å gjøre ting vi vil angre på. Når vi adlyder vår himmelske Fader, spesielt når det gjelder denne loven, vil vi være lykkeligere her på jorden og i den kommende verden.

Ahyana G., 19 år, Filippinene

Svarene tar sikte på å gi hjelp og perspektiv, og er ikke å betrakte som offisielle uttalelser om Kirkens lære.

En hellig gave

Hvis vi tar lett på formeringsevnenes gave, vil denne dyrebare gaven fra Gud bli behandlet som noe ordinært. Å gi en gave føles ikke like givende hvis personen du ga den til, ikke synes den er spesiell. Man må alltid behandle formeringsevnen som noe hellig, for vi er alle Guds templer og skulle holde oss rene og ubesmittede som et tempel.

Jaron Z., 15 år, Idaho, USA

Ånden med oss

Når du holder deg ren for synd, vil du være så mye lykkeligere, og du vil bli velsignet. Kroppen vår er som et tempel, og vår himmelske Fader “[bor ikke] i vanhellige templer” (Alma 7:21). Så når vi holder oss rene for synd, kan Ånden være med oss.

Maryann P., 14 år, Arkansas, USA

Viktige spørsmål

Besvar din venns spørsmål ved å stille noen spørsmål: “Hva om din fremtidige ektefelle kunne se deg nå?” Alle jeg har hørt om som har brutt kyskhetsloven, har angret på det. “Hva om ditt fremtidige barn spør om du har brutt kyskhetsloven?” Din venn trenger å lære hvor viktig kyskhetsloven er nå, før en sønn eller datter stiller dette spørsmålet. Du må holde deg ren og ubesmittet for å leve et lykkelig og sunt liv uten å være skyld i å ha brutt denne hellige loven.

Robyn K., 13 år, Utah, USA

Dyd og kyskhetsloven

Herren har behag i dyd og kyskhetsloven, og alt bør skjje til riktig tid. Kyskhetsloven er en befaling fra Herren. Bønn og

Åndens veiledning er den perfekte kombinasjon for å vite at det å være kysk er en velsignelse.

Selene R., 18 år, Nicaragua

Innenfor ekteskapet

Jeg ville forklart for min venn at å bryte kyskhetsloven er en dårlig idé fordi forplantningsevnen kun er for lovlig viede par. Når vi bryter kyskhetsloven, mister vi Den hellige ånd i vårt liv.

Augustina A., 15 år, Ghana

NOTER

1. “Familien – En erklæring til verden”, *Liahona*, nov. 2010, 129.
2. *Til styrke for ungdom* (hefte, 2011), 35.

Å BRYTE KYSKHETSLOVEN GJØR ALVORLIG SKADE

“Innenfor den varige ekteskapspakten tillater Herren at mann

og hustru uttrykker den hellige formeringsevne i all sin skjønnhet innenfor de grenser han har satt. . .

Herren forbyr imidlertid disse intime handlinger utenfor ekteskapets varige forpliktelse fordi de undergraver hans hensikter. Innenfor ekteskapets hellige pakt er slike forhold i overensstemmelse med hans plan. Når de oppleves på en hvilken som helst annen måte, er de imot hans vilje. De forårsaker alvorlig følelsesmessig og åndelig skade. Selv om de som innlater seg på noe slikt, ikke oppfatter at skaden skjer akkurat i øyeblikket, vil de gjøre det senere. Seksuell umoral reiser en barriere mot Den hellige ånds innflytelse.”

Eldste Richard G. Scott i De tolv apostlers quorum, “Ta riktige valg”, *Lys over Norge*, jan. 1995, 35.

KOMMENDE SPØRSMÅL

“Hva skal jeg gjøre når et emne tas opp på skolen som går imot evangeliets læresetninger, for eksempel abort?”

Send ditt svar innen 15. mai til liahona@ldschurch.org eller per post til:

Liahona, Questions & Answers 5/13
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Svar kan bli redigert på grunn av lengde eller klarhet.

Følgende informasjon og tillatelse må vedlegges e-post eller brev: (1) fullt navn, (2) fødselsdato, (3) menighet eller gren, (4) stav eller distrikt, (5) din skriftlige tillatelse og, hvis du er under 18 år, dine foreldres skriftlige tillatelse (e-post er i orden) til å trykke ditt svar og foto i høy oppløsning.

Av president
Thomas S. Monson

HVORDAN TJENE I PRESTE- DØMSKALL

Har du noen gang lurt på hvor mye en menneskesjel er verdt? Har du noen gang undret deg over hvilke **muligheter** som bor i hver av oss?

Jeg deltok en gang på en stavskonferanse hvor min tidligere stavspresident, Paul C. Child, slo opp Lære og pakter 18 og begynte å lese: "Husk at **sjeler** er av stor verdi i Guds øyne" (vers 10).

President Child spurte så: "Hvor mye er en menneskesjel verdt?" Han unngikk å be en biskop, en stavspresident eller et høyrådsmedlem om å svare. I stedet valgte han presidenten for et eldstenes quorum.

Den forskremte mannen sto der taus i det som virket som en evighet, og erklærte så: "En menneskesjels verdi ligger i dens **evne til å bli som Gud.**"

Alle som var tilstede, grunnet på dette svaret. President Child

fortsatte med sitt budskap, men jeg fortsatte å reflektere over dette inspirerte svaret.

Å nå, undervise og påvirke de dyrebare sjeler som vår Fader har forberedt for sitt budskap, er en monumental oppgave. Suksess er sjelden enkelt. Vanligvis kommer **tårer, prøvelser, tillit og vitnesbyrd forut for den.**

Guds tjenere finner trøst i Mesterens forsikring: "Jeg er med dere alle dager" (Matteus 28:20). Dette storartede løftet holder oppe dere brødre i Det aronske prestedømme som er kalt til ledende stillinger i diakonenes, lærernes og prestenes quorumer. Det oppmuntrer dere i deres forberedelser til å tjene på misjonsmarken. Det trøster dere i stunder med motløshet, som kommer til alle.

"Derfor, **bli ikke trette av å gjøre godt,**" sier Herren, "for dere legger grunnvollen til et stort verk, og ut av små ting kommer det som er stort.

Se, Herren krever hjertet og et villig sinn" (L&p 64:33-34). **En fast tro, en konstant tillit og et brennende ønske** har alltid kjennetegnet dem som tjener Herren av hele sitt hjerte.

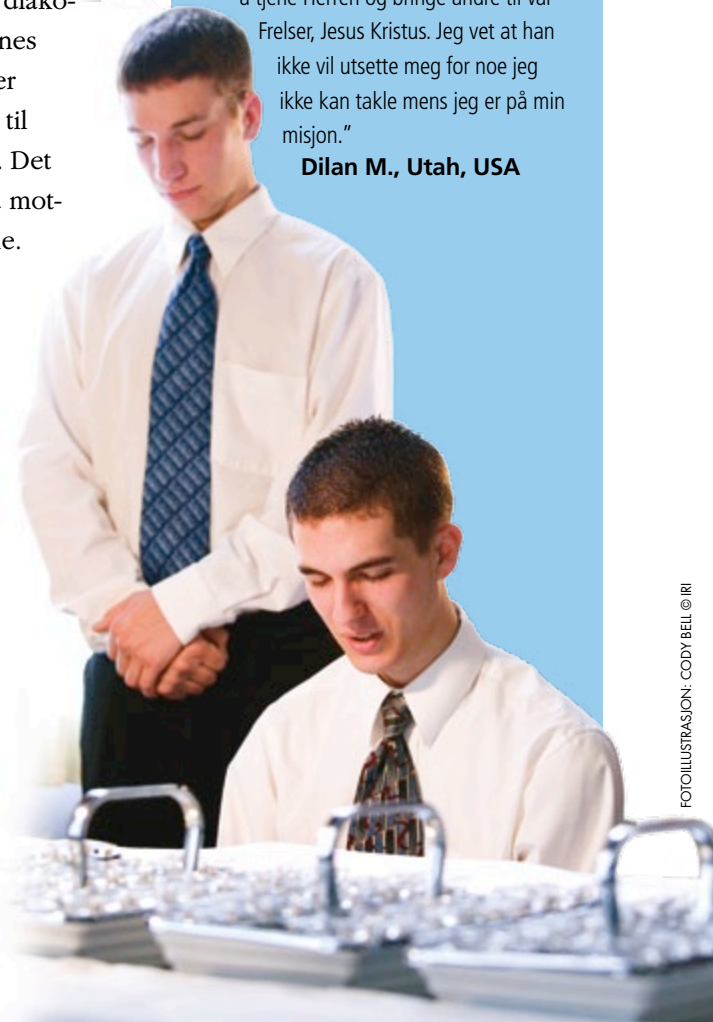
Hvis noen brødre som kan høre min røst, føler seg uforberedt, til og med ute av stand til å ta imot et kall til å tjene, ofre og velsigne andre, husk denne sannhet: "**Den som Gud kaller, gjør han skikket.**" ■

Fra en tale på generalkonferansen i april 1987.

HVORDAN HAR DU ANVENDT DETTE?

"Å vite at Herren er på min side hjelper meg å huske hvorfor jeg skal reise på misjon – for å tjene Herren og bringe andre til vår Frelser, Jesus Kristus. Jeg vet at han ikke vil utsette meg for noe jeg ikke kan takle mens jeg er på min misjon."

Dilan M., Utah, USA

FOTOILLUSTRASJON: CODY BELL © IRI

SØK RÅD HOS HERREN

Da jeg var 15 år gammel, likte jeg en jente i klassen min på skolen og ønsket å gå ut med henne. Hun var tiltrek-kende, men jeg lurte på om jeg skulle be henne ut før jeg fylte 16 år. Jeg husket Alma 37:37, som lyder: "Søk råd hos Herren i alt du foretar deg, og han vil lede deg til det gode." Og det gjorde jeg. Jeg ba og ventet i flere dager på Herrens svar før jeg tok en beslutning.

En dag i kirken kalte bis-kopen meg inn på et rom og spurte om jeg ville holde tale neste søndag. Gjett hva temaet var? Ha ikke stevnemøter før du er minst 16 år. Jeg følte at dette var Herrens svar til meg, og det var nei. Hvordan kunne jeg undervise i noe jeg ikke fulgte?

Fordi jeg hadde rådført meg med Herren, var jeg i stand til å få vite Herrens vilje for mitt liv, og også til å flykte fra fristelse. Jeg vet at hvis vi søker råd hos Herren, vil han fortelle oss sin vilje og vi vil bli rikelig velsignet. Eduardo Oliveira, Ceará, Brasil

MITT FAVORITTSKRIFTSTED

LÆRE OG PAKTER 24:8

Dette skriftstedet får meg til å føle godt når jeg gjennomgår en prøvelse, fordi det står: "Jeg er med deg, ja, inntil dine dagers ende." Dette betyr for meg at hvis jeg søker ham, vil vår himmelske Fader alltid være med meg til slutten mitt liv.

Alex Ortiz, Nuevo Casas Grandes, Mexico

FORSONINGENS KRAFT

Da misjonærene undervi-ste meg, var de viktigste temaene i undervisningen alltid Jesus Kristus og hans forsoning. De forklarte at forsoningen er en gave fra Jesus Kristus til hver enkelt av oss. Det er en gave som vi kan bruke i vårt daglige liv når vi står overfor prøvelser eller når vi synder. Forsoningens kraft oppbygger, helbreder og hjelper oss tilbake til den rette og smale sti som fører til evig liv.

Da misjonærene fortalte dette, fikk jeg en sterk følelse som vitnet for meg om at det var sant, og jeg bestemte meg for å slutte meg til Kirken.

Senere bestemte jeg meg for å reise på misjon fordi jeg ønsket å hjelpe andre å få vite om denne fantastiske gaven. Ved å undervise og fortelle om forsoningen, har jeg sett andre gå over til en ny livsstil. En fullstendig forandring kom, ikke bare ved å høre om forsoningen, men ved å anvende den i mitt liv.

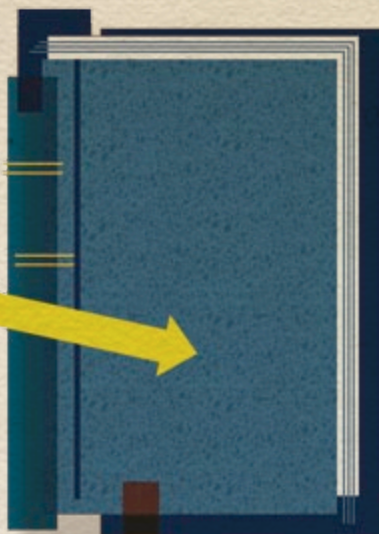
Jeg vet at forsoningen virkelig fant sted. Når vi innbyr dens innflytelse i vårt liv, uansett omstendigheter vi står overfor, kan alt bli tatt hånd om og vi vil føle glede.

Ioriti Taburuea, Kiribati

Bibelen

Mormons bok

HVORFOR VI TRENGER

MORMONS BOK

Noen vil kanskje spørre deg hvorfor vi trenger Mormons bok når vi allerede har Bibelen. Faktisk vitnet Jesus Kristus om at dette ville skje (se 2 Nephi 29:3). Det er mange grunner til at Mormons bok er viktig i vår tid (se for eksempel 2 Nephi 29:7-11). Her er noen få grunner til hvorfor den er viktig.

Et annet testamente om Jesus Kristus

Skriftene viser oss et mønster med å bruke flere vitner til å stadfeste sannheten i Kristi kirke. Mormons bok er et annet vitne, i tillegg til Bibelen, som et vitnesbyrd om Kristus. Eldste Mark E. Petersen (1900-84) i De tolv

TO VITNER

“Bibelen er ett vitne om Jesus Kristus, Mormons bok et annet. Hvorfor er dette andre vitnet så viktig? Følgende illustrasjon kan være til hjelp: Hvor mange rette linjer kan man trekke gjennom ett punkt på et papir? Svaret er uendelig. Tenk dere at dette ene punktet symboliserer Bibelen, at hundrevis av rette linjer trukket gjennom dette punktet symboliserer ulike tolkninger av Bibelen og at hver av disse tolkningene symboliserer et kirkesamfunn.

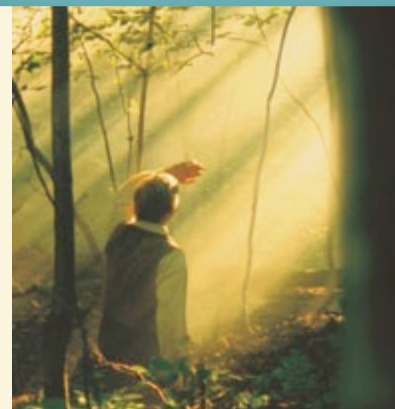
Men hva skjer om det på samme papir er et annet punkt som symboliserer Mormons bok? Hvor mange rette linjer kan man trekke mellom disse to referansepunktene – Bibelen og Mormons bok? Bare én. Bare én tolkning av Kristi læresetninger overlever disse to vitners vitnesbyrd.

Gang på gang fungerer Mormons bok som et bekreftende, forklarende og sammenføyende vitne om Bibelens læresetninger.”

Eldste Tad R. Callister i De syttis presidentskap, “Mormons bok – en bok fra Gud,” *Liahona*, nov. 2011, 75.

DELTA I DISKUSJONEN

Hele april vil du studere om frafallet og gjenopprettelsen i ditt prestedømsquorum eller dine klasser i Unge kvinner og Søndagsskolen (hvis din menighet eller gren har de nye leksjonene på ditt språk). Mormons boks fremkomst var en viktig del av gjenopprettelsen. Etter å ha lest denne artikkelen, kan du tenke på hvordan livet er annerledes fordi du har Mormons bok. Du kan skrive dine følelser i dagboken din og vurdere å dele dem med andre ved å bære vitnesbyrd hjemme, i kirken eller på sosiale medier.

apostlers quorum sa en gang: “Hovedgrunnen til at vi har Mormons bok er at ved to eller tre vitners utsagn, skal enhver sak stå fast. (Se 2 Korinterbrev 13:1.) Vi har Bibelen, og vi har også Mormons bok. De er to vitners utsagn – to bøker med hellig skrift – fra to adskilte oldtidsfolk, og begge bærer vitnesbyrd om Herren Jesu Kristi guddommelighet.”¹ President Ezra Taft Benson (1899-1994) har lagt til: “Vi må ikke glemme at Herren selv ga oss Mormons bok som sitt fremste vitne.”²

Evangeliets fylde

Vi vet at “klare og meget verdifulle ting... er blitt tatt ut av” Bibelen gjennom tidene (1 Nephi 13:40). Mormons bok klargjør Kristi lære og bringer evangeliets fylde til jorden igjen (se 1 Nephi 13:38-41). For eksempel hjelper Mormons bok oss å vite at dåpen skal utføres ved nedsenkning (se 3 Nephi 11:26) og at små barn ikke trenger å bli døpt (se Moroni 8:4-26).

Sentral i den gjenopprettede kirke

Profeten Joseph Smith vitnet om at Mormons bok er “sluttstenen i vår religion.”³ Siden vi vet dette, synes det ikke å være en tilfeldighet at Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige ble organisert 6. april 1830, bare 11 dager etter at Mormons bok første gang ble tilgjengelig for offentlig salg 26. mars

1830. Kirken ble ikke organisert før dens hellige skrift og sluttsten var tilgjengelig for dens medlemmer.

En velsignelse i vårt liv

Med hensyn til Mormons bok sa Joseph Smith at “et menneske ville komme nærmere Gud ved å følge dens forskrifter enn ved å følge noen annen bok”.⁴ Den har kraft til å forandre liv – inkludert ditt eget og dem du deler Mormons bok med. President Henry B. Eyring, førsteråd-giver i Det første presidentskap, har vitnet: “Mormons boks innflytelse på deres karakter, styrke og mot til å være et Guds vitne, er sikker. Læresetningene og de tapre eksemplene i denne boken vil oppmuntre, veilede og oppildne dere... Bønn og studium av Mormons bok vil bygge opp tro på Gud Faderen, hans elskede Sønn og hans evangelium. Det vil bygge opp deres tro på Guds profeter, både før og nå... Den kan bringe dere nærmere Gud enn noen annen bok. Den kan forandre et liv til det bedre.”⁵ ■

NOTER

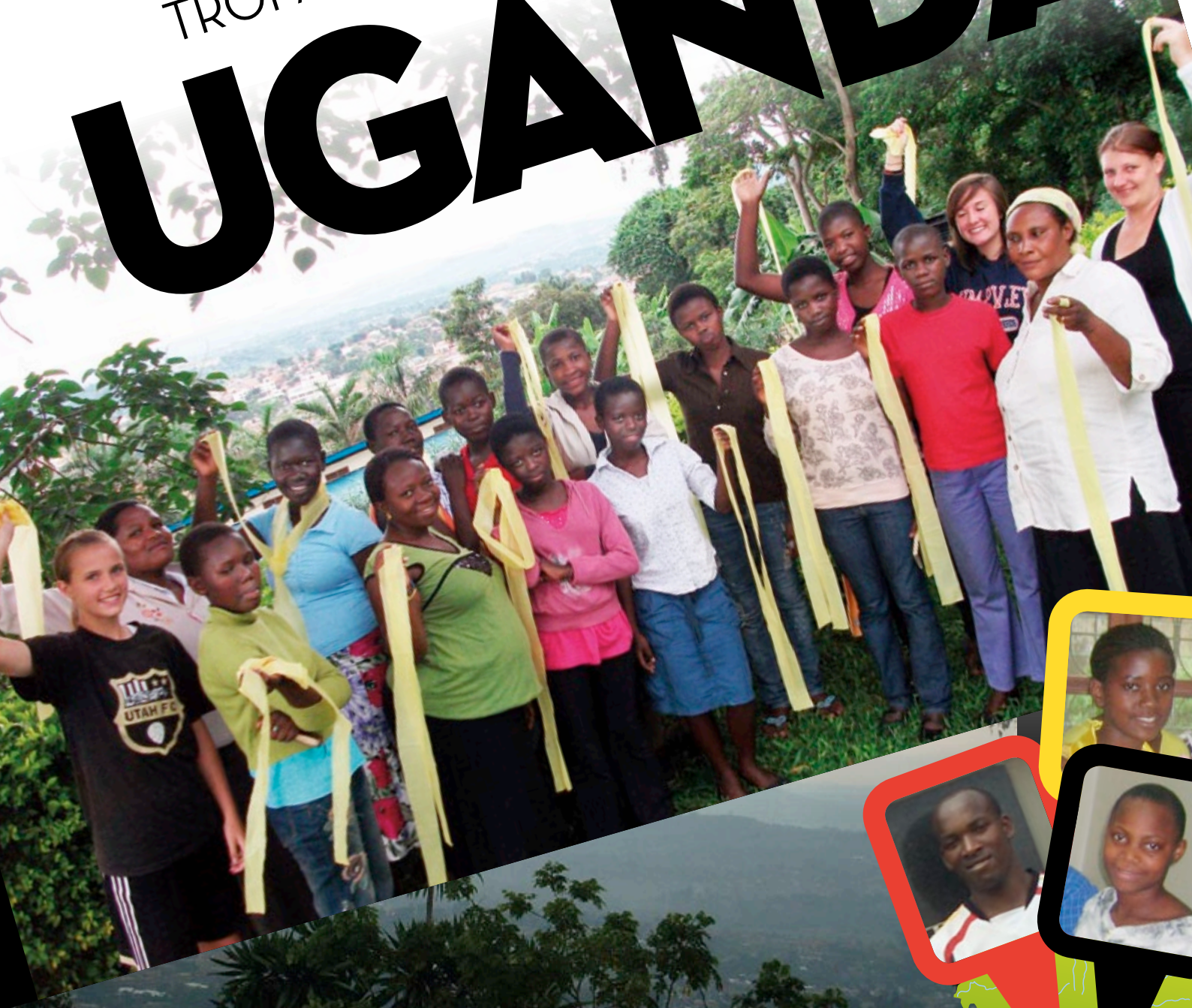
1. Mark E. Petersen, “Evidence of Things Not Seen,” *Ensign*, mai 1978, 63.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 204.
3. Joseph Smith, i innledningen til Mormons bok.
4. Joseph Smith, i innledningen til Mormons bok.
5. Henry B. Eyring, “Et vitne,” *Liahona*, nov. 2011, 69-70.

**VEKST I
FRUKTBAR JORD:
TROFAST UNGDOM I**

Av Cindy Smith

UGANDA

Når de tar imot og etterlever Jesu Kristi evangelium, ser ungdom i Uganda tro og håp vokse overalt rundt seg.

hjertet av Øst-Afrika er det vakre landet Uganda velsignet med bølgende åser med sukkerrør og banantrær – og med ungdom som er rede til å ta imot og etterleve Jesu Kristi evangelium.

Den første staven i Uganda ble organisert i 2010. Kirken vokser raskt, med mange unge menn og unge kvinner i hver menighet og gren.

Løft et banner, vær et eksempel

De unge kvinnene i én menighet ble inspirert av det søster Elaine S. Dalton, Unge kvinners generalpresident, sa om dyd: “Det er nå på tide at vi alle reiser oss og folder ut et banner for verden som maner til å vende tilbake til dyd.”¹ De unge kvinnene gikk opp på en høyde med utsikt over byen og heiste gyldne bannere som symboliserte deres løfte om å være eksempler på dyd. Sammen sang de “Høyt oppå fjellets topp” (*Salmer*, nr. 4).

Disse unge kvinnene har heist sine personlige bannere for rettskaffenheter. Deres lydighet har styrket deres vitnesbyrd og påvirket andre. Søster Dalton har sagt: “Dere må aldri undervurdere styrken av deres rettferdige innflytelse.”² Og som et banner, vaier disse unge kvinnenes eksempel for hele verden.

Som mange unge kvinner i Uganda, går Sandra flere kilometer til kirken,

hjelper til med å rengjøre møtehuset på fredager og deltar i Seminar på lørdager. I løpet av uken står hun opp før kl 05.00 for å lese skolebøker, og så går hun til skolen og kommer hjem etter kl 18.00. Hun gikk glipp av et år på skolen på grunn av økonomiske vanskeligheter, men møter sine utfordringer med en positiv innstilling: “Evangeliet har virkelig hjulpet meg å holde meg standhaftig og urokkelig.”

Sandra er eneste medlem av Kirken i sitt hjem, men foreldrene hennes støtter hennes tjeneste i Kirken, for eksempel å hjelpe til da menigheten

Sandra

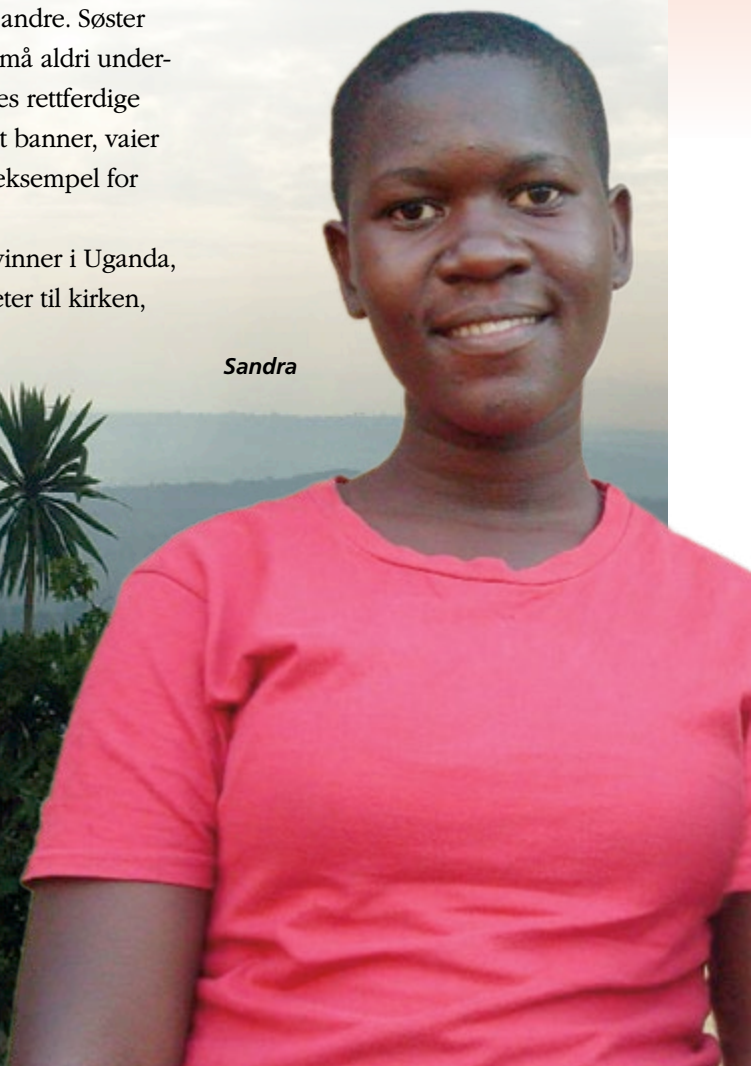

FOTO: CINDY SMITH

Øverst: Ungdom deltar på en temakveld på stavsplan sammen.

Over: Susan (i midten), en flyktning i Uganda, fant fred i evangeliet og bragte sine søsken og andre barn til kirken.

I midten: De unge kvinnene i denne menigheten liker å jobbe med Personlig fremgang.

T.h.: Dennis sa fra seg en plass på et profesjonelt fotballag for å forkynne evangeliet. Han og de andre unge mennene i hans prestenes quorum ofret og overvart utfordringer for å reise på misjon.

ryddet tomten til et lokalt barnehjem. Hennes familie ser hvordan evangeliet har hjulpet henne å være sterk, selv når hun står overfor uløste problemer. Når hun reflekterer over kilden til denne styrken, sier Sandra: "Når jeg går i kirken, føler jeg at jeg tar på meg Guds rustning" (se Efeserne 6:11-17).

Som ny konvertitt, elsker Susan Kirken. Hun er opprinnelig fra Sør-Sudan, men familien hennes flyktet fra vanskeligheter og ble velsignet med å møte misjonærene i Uganda.

Som flyktning fant hun fred og beskyttelse i evangeliet. På søndager tok hun med seg sine yngre søsken til kirken, så vel som opp til 10 andre barn som ikke er medlem av Kirken. Etter at et familiemedlem uventet gikk bort, vendte hun tilbake til Sør-Sudan, der hun venter på at Kirken skal bli etablert i hennes område. Både Susan og Sandra møter utfordringer, men de setter sin lit til Gud og nyter fruktene av å etterleve Jesu Kristi evangelium (se Alma 32:6-8, 43).

Ofre for å reise på misjon

Unge menn i Uganda begynner å spille fotball som små gutter, med en ball av tett sammenbundne grener. Helt siden han var svært ung, har Dennis hatt talent for sporten, og på videregående fikk han stipend for å spille for skolens lag. Etter fullført videregående skole tilbød et proff-lag ham lønn, kost og losji. Det

var en drøm som gikk i oppfyllelse, men Dennis visste at dette trolig ville komme i veien for hans planer om å reise på misjon senere på året.

Dennis' ønske om å gjøre det hans himmelske Fader ønsket, var så sterkt at han ikke engang ønsket å bli

fristet til å bli værende på laget når tiden var inne for ham til å reise på misjon. Mange tvilte på valget hans, men Dennis er sikker på at han har tatt rett valg – for seg selv og andre. “Mine to yngre brødre og min lille-søster ble nettopp døpt,” sier han. “Jeg trodde aldri min søster ville høre evangeliet. Når jeg ser at Gud gjør mirakler i familien min, gir det meg et klart håp for fremtiden.”

I menigheten til Dennis studerer de unge mennene *Forkynn mitt evangelium* hver uke. De har blitt som et lag, som samarbeider tett med heltidsmisjonærene og tar med seg venner til søndagens møter og andre aktiviteter, blant annet basketball- og fotballkamper i løpet av uken. Prestene har døpt venner og andre de har hjulpet misjonærene å undervise. I flere år

har dette laget med unge menn styrket hele menigheten, og fire av dem, heriblant Dennis, ble kalt til Kenya Nairobi misjon.

De har fulgt rådet fra eldste David A. Bednar i De tolv apostlers quorum om å “bli misjonærer lenge før dere sender inn misjonspapirene”.³ De gjorde det ved å jobbe sammen som quorum, et lag bedre enn noe annet.

Alle fire misjonærene overvant utfordringer for å kunne tjene. Wilberforce forklarer: “Jeg hadde nesten mistet håpet om å reise på misjon [på grunn av kostnadene], men så leste jeg Matteus 6:19-20: ‘Samle dere ikke skatter på jorden ... Men samle dere skatter i himmelen.’ Så med flid og engasjement var jeg i stand til å oppnå mitt mål om å reise på heltidsmisjon. Jeg elsker misjonærtjeneste. Ingenting er bedre enn først å søke himmelens rike.”

Håp for fremtiden

Ungdommene i Uganda hjelper til med å bygge opp Guds rike her, med stort håp for fremtiden. Selv om det ikke er noe tempel i Øst-Afrika, ser ungdommene frem til dagen da de vil gifte seg i et tempel langt borte. En stavsaktivitet handlet om forberedelse til å komme inn i templet, og på slutten av den bar et medlem av stavspresidentskapet sitt vitnesbyrd: “Gud elsker dere. Dere er fremtiden for Kirken i Uganda.” Disse rettferdige ungdommene har allerede stor innflytelse.

De unge mennene og kvinnene i Uganda ofrer det som er av verden, for velsignelser som vil vare evig. De har sådd troens frø og gir det næring med omsorg (se Alma 32:33-37). Som et tre fullt av frukt (se Alma 32:42), får ungdommene del i evangeliets glede i dette fruktbare landet. ■

Cindy Smith bodde i Uganda mens hennes mann jobbet der, og de bor nå i Utah i USA.

NOTER

1. Elaine S. Dalton, “La oss vende tilbake til dyd,” *Liahona*, nov. 2008, 80.
2. Elaine S. Dalton, *Liahona*, nov. 2008, 80.
3. David A. Bednar, “Bli misjonær,” *Liahona*, nov. 2005, 45.

Hva er en SANN VENN?

Av Elaine S. Dalton

Unge kvinners generalpresident

Definisjonen av en venn har endret seg i dagens teknologisk sammenkoblede verden. I dag kan vi tro at vi har mange “venner”. Det er sant at vi liker muligheten til å bli informert og holde oss oppdatert om hva som skjer i livet til mange av våre bekjente samt nåværende og tidligere venner, og til og med mennesker vi ikke har møtt personlig, som vi kaller våre venner.

I sammenheng med sosiale medier, blir begrepet “venn” ofte brukt til å beskrive *kontakter* snarere enn *forhold*. Du har muligheten til å sende

dine “venner” en melding, men dette er ikke det samme som å ha et forhold til en person på tomannshånd.

Noen ganger er vi opptatt av å *ha* venner. Kanskje vi burde fokusere på *være* en venn.

Det finnes mange definisjoner av hva det vil si å være en venn. Jeg vil aldri glemme da jeg hørte eldste Robert D. Hales i De tolv apostlers quorum tale om hva det vil si å være en venn og våre venners mektige innflytelse i vårt liv. Hans definisjon har hatt varig innvirkning på mitt

liv. Han sa: “Venner gjør det lettere å etterleve Jesu Kristi evangelium.”¹

I denne forstand er det å søke en annen persons aller beste, kjernen i ekte vennskap. Det er å sette en annen først. Det er å være absolutt ærlig, lojal og kysk i enhver handling. Kanskje det er ordet *engasjement* som åpner for den virkelige betydningen av vennskap.

Da min datter Emi var 15, tok hun en beslutning om hva slags venner hun ville søke. En morgen la jeg merke til at hennes eksemplar av Mormons bok var oppslått på Alma 48. Hun hadde markert versene som beskriver kaptein Moroni: “Og Moroni var en sterk og en mektig mann, han var en mann med en fullkommen forståelse... Ja, og han var en mann som var fast i troen på Kristus” (vers 11, 13).

I morgen hadde hun skrevet: “Jeg vil gå på stevnemøter og gifte meg med en mann som Moroni.” Etter hvert som jeg fulgte med på Emi og hva slags unge menn hun ble kjent med og senere gikk på stevnemøter med da hun ble 16, kunne jeg se at hun var et forbilde på disse egenskapene selv og hjalp andre å leve opp til sin identitet som

Guds sønner, prestedømsbærere og fremtidige fedre og ledere.

Sanne venner påvirker dem de omgås med, til å “rage litt høyere [og] være litt bedre”.² Du kan hjelpe en annen, spesielt unge menn, å forbedre seg til og utføre hederlige misjoner. Du kan hjelpe en annen å holde seg moralsk ren. Din rettferdige innflytelse og ditt vennskap kan ha evig innflytelse ikke bare på livet til dem du omgås, men også på kommende generasjoner.

Frelseren kalte sine disipler sine venner. Han sa:

“Dette er mitt bud at dere skal elske hverandre, likesom jeg har elsket dere.

Ingen har større kjærlighet enn denne at han setter sitt liv til for sine venner.

Dere er mine venner dersom dere gjør det jeg pålegger dere.

Jeg kaller dere ikke lenger tjenere, for tjeneren vet ikke hva hans herre gjør. Men dere har jeg kalt *venner*, for alt det jeg har hørt av min Far, har jeg kunngjort dere” (Johannes 15:12-15; uthevelse tilføyd).

Når du etterlever og sprer Jesu Kristi evangelium, vil du tiltrekke deg personer som vil ønske å være din venn – ikke bare en kontakt på et sosialt nettsted, men en slik venn Frelseren var ved sine ord og sitt eksempel. Når du gjør ditt beste for å være en venn for andre og å la ditt

lys skinne, vil din innflytelse velsigne mange du omgås med. Jeg vet at når du fokuserer på å være en venn for andre, som definert av profeter og eksempler i Skriftene, vil du være lykkelig, og du vil øve god innflytelse på verden og en dag motta det strålende løftet som er nevnt i Skriftene om ekte vennskap: “Og den samme sosiale omgang som finnes blant oss her, vil finnes blant oss der, men der vil den være ledsaget av evig herlighet (L&p 130:2). ■

NOTER

1. Robert D. Hales, “This Is the Way; and There Is None Other Way,” i *Brigham Young University 1981-82 Speeches* (1982), 67.
2. Gordon B. Hinckley, “Trakt etter det beste *Liahona*, sep1999, 8.

VIKTIGE TANKER OM VENNSKAP

“Velg venner med de samme normer som du har, så dere kan styrke og oppmuntre hverandre til å etterleve høye normer.

For å ha gode venner må du være en god venn...

Når du søker å være en venn for andre, må du ikke gå på akkord med dine normer.”

Til styrke for ungdom (hefte, 2011), 16.

FOTOILLUSTRASJONER © ISTOCKPHOTO.COM/FONIKUM OG LIES NILSSON

Min **INVITASJON** til **FRELSE**

Av Emerson José da Silva

Som ung mann besøkte jeg mange kirkesamfunn og ble forvirret fordi de alle hadde forskjellige tolkninger av Skriftene. Jeg følte ikke godt ved den uærbødighet jeg fant i noen av dem, så jeg ga opp å prøve å finne en kirke å gå i.

Flere år senere ble en venn av meg, Cleiton Lima, døpt inn i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Han nevnte ikke dette for meg selv om vi var gode venner, men etter hvert som tiden gikk, begynte jeg å se forandringer i ham. På søndager pleide jeg å komme hjem til ham om morgenen slik at vi kunne spille fotball, men nå fant jeg ham aldri hjemme. Dette skjedde to eller tre søndager på rad. Til slutt fortalte Cleiton meg at han ikke lenger kunne spille fotball på søndager fordi

han respekterte Herrens dag. Jeg sa: "Denne kirken gjør deg gal."

Da inviterte Cleiton meg med i kirken. Jeg ga ham en unnskyldning fordi jeg fortsatt var skuffet med hensyn til religion. I 10 måneder hadde Cleiton med seg misjonærer hjem til meg for å undervise meg, men jeg unnskyldte meg alltid eller sa at jeg var for opptatt. Men han ga aldri opp.

En dag i juni inviterte han meg med på en kirkedans. Jeg ertet ham: "Kommer det til å være gratis mat og mange jenter?" Han lo og sa ja!

Jeg må innrømme at magen min overvant meg. Jeg gikk i kirken og elsket det. Jeg ble ønsket velkommen av alle, spiste mye og ble interessert i å delta på et møte. Da jeg kom til

kirken på søndag, møtte jeg mange mennesker og hørte deres vitnesbyrd. Jeg var ikke

kjent med Mormons bok, men jeg følte Herrens ånd da forskjellige medlemmer av Kirken vitnet: "Jeg vet at Mormons bok er sann, at dette er Jesu Kristi Kirke og at Joseph Smith var en profet kalt av Gud." Jeg hadde aldri følt meg bedre. Jeg ønsket fortsatt ikke å møte misjonærene, men dette vitnesbyrds møtet gjorde inntrykk.

Uken etter inviterte Cleiton meg igjen med til kirken. Jeg kunne ikke fordi jeg hadde en annen avtale. Jeg kunne se hvor trist han ble da jeg fortalte ham at jeg ikke visste om jeg kunne gå.

På søndag morgen våknet jeg imidlertid med et ønske om å gå i kirken. Jeg sto opp klokken 06.50, noe som var vanskelig for meg, og jeg gjorde meg klar og ventet på Cleiton. Han ble overrasket da han så at jeg var kledd og ventet på ham. Den søndagen underviste biskopen om prestedømmet. Jeg følte Ånden sterkt og fikk en tilskyndelse om at jeg skulle motta misjonærleksjonene. Før Unge menns møte var over, visste jeg at jeg skulle bli døpt.

Da kirken var slutt, sa jeg til Cleiton: "Jeg ønsker å bli døpt!"

Han trodde jeg spøkte. Men så sa han: "Hvis jeg ringer eldstene, vil du møte dem?" Jeg svarte ja.

Jeg ble undervist av flotte eldster. Da jeg hørte gjenoppbyggelsens budskap, fikk jeg en enda sterkere bekreftelse på at jeg skulle bli døpt. Men jeg ønsket selv å få vite om Mormons bok var sann. Eldstene markerte Moroni 10:3-5 i min Mormons bok og oppfordret meg til å be og spørre Gud om den er sann.

Neste kveld kom jeg på at jeg ennå ikke hadde lest Mormons bok. Da jeg begynte å lese, følte jeg en veldig sterk ånd. Jeg ba, og før jeg var ferdig, visste jeg at Mormons bok er sann. Jeg er takknemlig til Gud for at han besvarte min bønn. Jeg ble døpt i juli 2006.

Senere var jeg på misjon i Brasil-Cuiabá misjon, og min venn Cleiton virket i Brasil Santa Maria misjon. Vi gjorde det Cleiton gjorde for meg – innbød folk til å komme til Kristus og hjalp dem å motta det gjengitte evangelium ved å utøve tro på Jesus Kristus, omvende oss, bli døpt og motta Den hellige ånd. Dette er virkelig veien til frelse.

La oss alltid invitere våre venner og slektninger til å lære om dette evangeliet, for Frelseren inviterte alle da han sa: "Kom til meg" (Matteus 11:28). Jeg vet at dette er Jesu Kristi Kirke, og at tiden er kommet til å invitere alle til å komme til ham. ■

ILLUSTRASJON: ROGER MOTZKUS

TI MÅTER Å VITE AT DU ER OMVENDT TIL EVANGELIET PÅ

Av Tyler Orton

Jeg lærte på prestedømmet at en av hensiktene med Det aronske prestedømme er å hjelpe oss “å bli omvendt til Jesu Kristi evangelium og etterleve dets læresetninger”.¹ Jeg var usikker på hva det ville si å “bli omvendt til Jesu Kristi evangelium”. Jeg spurte mine foreldre og eldre søsken hva de trodde det betydde, og sammen har vi diskutert en rekke måter man kan se om man er i ferd med å bli omvendt på.

Det er sannsynligvis andre, men her er 10 måter som vi kom frem til. Siden omvendelse til evangeliet er en livslang prosess, trenger vi ikke å være fullkomne på hvert av disse områdene nå, men de kan hjelpe oss å vite om vi kommer noen vei.

1. Når du er omvendt til evangeliet, *vet* du ikke bare hva du skulle gjøre, men du *ønsker* også å gjøre de riktige tingene. Det er ikke nok bare å unngå å gjøre feil fordi du er redd for å bli oppdaget eller straffet. Når du virkelig er omvendt, har du et oppriktig ønske om å velge det rette.

2. Et annet tegn på at man er i ferd med å bli omvendt, er at man ikke lenger har lyst til å gjøre noe som er galt. Anti-nephi-lehittene er et godt eksempel på dette. Da de ble omvendt til Kristi evangelium, inngikk de “en pakt med Gud om å tjene ham og holde hans bud” (Mosiah 21:31). I likhet med nephittene som ble undervist av kong Benjamin, hadde de ikke “lyst til å gjøre ondt mer” (Mosiah 5:2). De ble virkelig omvendt til Kristi evangelium, og

Satans fristelser hadde ingen makt over dem.

3. Når du er omvendt, er du mer opptatt av hva Gud mener enn hva andre mener om deg. På skolen min i Indonesia, har studentene en tendens til å drikke mye. Noen ganger kan det være fristende å gå ut og feste når alle andre gjør det, og gjør narr av deg fordi du ikke er med. Min bror ble invitert til å drikke og feste mange ganger, men han gjorde det aldri – han sto for det han trodde på. Det var vanskelig, og han tilbragte mange kvelder hjemme alene. Da studentene tok farvel på

eksamenshøytideligheten, var det flere som fortalte ham hvor imponert de var over at han klarte å motstå gruppepresset og være trofast mot sine normer. De fortalte ham at de virkelig så opp til ham på grunn av dette. Han viste at han var omvendt ved å motstå gruppepress.

4. Når du er omvendt til evangeliet, gjør du ditt beste for å etterleve evangeliet alltid – ikke bare på søndager eller når det er praktisk, men hele tiden. Dine handlinger forandrer seg ikke avhengig av hvem du er sammen med eller hvem som kan se deg. Når dine kolleger forteller en

grov vits eller ønsker å se en snuskete film, trenger du ikke være med på det bare fordi ingen ser deg. Du står for det du tror på.

5. Når du er omvendt til evangeliet, er du snillere og mer medfølelse i din omgang med andre. Du hverken dømmer eller kritiserer eller farer med sladder. Du er mer oppmerksom på andres følelser, og det blir naturlig å se etter måter å tjene og hjelpe på. Hvis du går gjennom gangen på skolen og noen mister bøkene sine, trenger du ikke engang å tenke på hva du skal gjøre. Du stopper automatisk for å hjelpe.

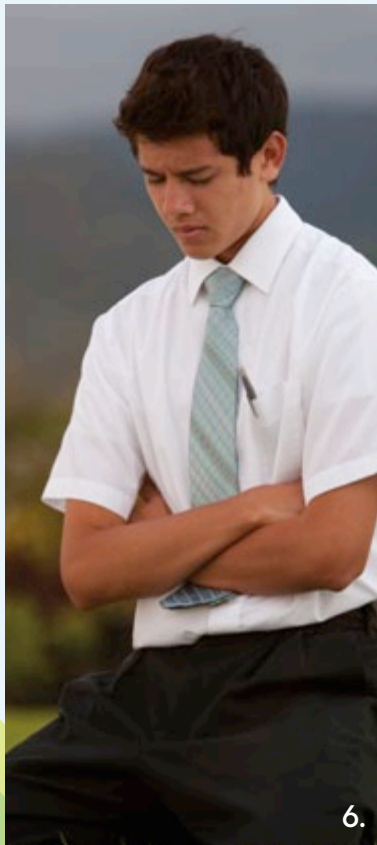
5.

EN SIKKER VEI TIL LYKKE

“Herren ønsker at medlemmene av hans kirke skal være fullstendig omvendt til hans evangelium. Dette er den eneste sikre vei til åndelig sikkerhet nå og lykke for evig.”

Eldste Donald L. Hallstrom i De syttis presidentskap, “Omvendt til evangeliet gjennom Hans kirke,” *Liahona*, mai 2012, 15.

6.

2.

For å vise at de ville være trofaste mot sin pakt om å etterleve evangeliet, gravde de omvendte lamanittene ned sine våpen (se Alma 24).

6. Når du er omvendt til evangeliet, øker ditt ønske om å be, og du føler at du virkelig kommuniserer med Gud når du ber. Du vil alltid ta deg tid til å be uansett hvordan du føler deg eller hva som skjer i livet ditt. President Ezra Taft Benson (1899-1994) fortalte oss: “Hvis vi ikke lyst til å be, skulle vi be til vi får lyst til å be.”²

7. Når du blir omvendt til evangeliet, gleder du deg til søndag fordi det er sabbat. Når søndagen kommer, tenker du ikke: “Å nei, en dag hvor jeg ikke kan være sammen med vennene mine eller gå på kino,” du tenker: “Flott, en dag hvor jeg kan gå i kirken og fokusere på

åndelige ting og tilbringe tid med familien!”

8. Når du er omvendt til evangeliet, holder du budene, og du leter ikke etter unnskyldninger, bortforklarer oppførsel eller prøver å finne gråsoner. Du prøver ikke å tøye grensene – du bare holder budene fordi du vet at det er det beste.

9. Når du er omvendt til evangeliet, ser du frem til å betale tiende. Du ser på det som et privilegium og føler at 10 prosent ikke er så mye, særlig sammenlignet med velsignelsene og tilfredsstillelsen du får. Disse velsignelsene er verdt mye mer enn de pengene du har betalt.

10. Når du blir omvendt til evangeliet, har du et sterkt ønske om å hjelpe andre å bli kjent med sannheten og den lykke som du har funnet. Et godt eksempel fra Skriftene er Lehis drøm, der han hadde et sterkt ønske om å dele den deilige frukten fra livets tre med sin familie. Da han spiste av frukten, var ikke hans første tanke å ta mer til seg selv, men å se etter sin familie, slik at de også kunne spise av frukten og få den samme lykken (se 1 Nephi 8:12).

For å oppsummere: Du vet at du er i ferd med å bli omvendt til evangeliet når du begynner å etterleve den høyere lov, Jesu Kristi evangelium. Du følger lovens ånd, så vel som lovens bokstav. Du etterlever evangeliet i alle aspekter av ditt liv. Du etterlever evangeliet fullt ut, ikke fordi du må, men fordi du vil. Du er et lykkeligere og bedre menneske, og du ønsker å bli den personen din himmelske Fader ønsker at du skal være. Du ønsker å være lik Jesus Kristus og følge hans eksempel. Når du blir den personen, har du virkelig blitt omvendt til evangeliet. ■

Tyler Orton, Java, Indonesia.

NOTER

1. *Håndbok 2: Kirkens administrasjon* (2010), 8.1.3.
2. Ezra Taft Benson, “Be alltid,” *Lys over Norge*, juni 1990, 4.

HARDT ARBEID ER VIRKELIG **VERDT DET**

Du vil bli overrasket over hva du kan
oppnå hvis du fortsetter å prøve.

(Se Til styrke for ungdom [hefte, 2011], 40–41.)

Bestemor Denys lille

misjonær

Av Emilia Maria Guimarães Correa

“Når et menneske taler ved Den Hellige Ånds kraft, fører Den Hellige Ånds kraft det inn i menneskenes barns hjerter” (2 Nephi 33:1).

Vítor bodde sammen med sin mor og søster i bestemor Denys hjem. Vítors bestemor ble syk og kunne ikke komme opp av sengen på mange uker. Hun var ensom på rommet sitt helt alene.

Vítor bestemte seg for at han kunne holde bestemor Deny med selskap. Hver dag når han kom hjem fra skolen, tok han med seg et *Liahona* inn på bestemors rom og leste historier for henne fra barnesidene.

Da han hadde lest alle eksemplarene av *Liahona* som familien hans hadde, begynte han å lese i Mormons bok og Bibelen for henne. Bestemor Deny var ikke medlem av Kirken, men hun ønsket å høre Vítor lese. Hun var glad for å lære om evangeliet.

Bestemor stilte mange spørsmål. Hvis Vítor ikke visste svarene, spurte

han Primær-læreren sin eller lette i Skriftene. Bestemor kalte Vítor sin lille misjonær.

Bestemor Deny fortalte Vítor at hun hadde lært mye av ham. Hun lovet at hun ville gå i kirken sammen med ham når hun ble frisk. Det hun hadde lært, fikk henne til å ønske å bli bedre og studere mer om evangeliet.

Da bestemor ble frisk, holdt hun løftet sitt. Hun gikk i kirken sammen med Vítor for å lære mer om det han hadde lært henne. Det gikk ikke lenge før bestemor ble døpt og bekreftet. Vítor hadde hjulpet henne å lære at evangeliet er sant.

Da Vítor ble voksen, ble han heltidsmisjonær i Boston Massachusetts misjon. Før han dro, reiste han til templet – sammen med bestemor Deny. ■

Emília Maria Guimarães Correa, Federal distrikt, Brasil.

ET SPESELT VITNE

Av eldste M. Russell Ballard
i De tolv apostlers quorum

*Medlemmene av De tolv apostlers
quorum er spesielle vitner om
Jesus Kristus.*

Hvorfor er Kirkens navn så langt?

Jesus Kristus selv ga Kirken
dens navn (se Lære og pakter
115:4).

Ordene *Jesu Kristi Kirke* erklærer
at den er Hans kirke.

Av Siste Dagers forklarer at det

er den samme kirke som den Jesus
Kristus opprettet da han levde på
jorden, men gjenopprettet i disse
siste dager.

Hellige betyr at vi følger ham og
forsøker å gjøre hans vilje.

Våre medlemmer har blitt kalt
mormoner fordi vi tror på Mormons
bok, men vi skulle bruke Kirkens
fulle navn når det er mulig. ■

*Fra "Et navns betydning," Liahona, nov. 2011,
79-82.*

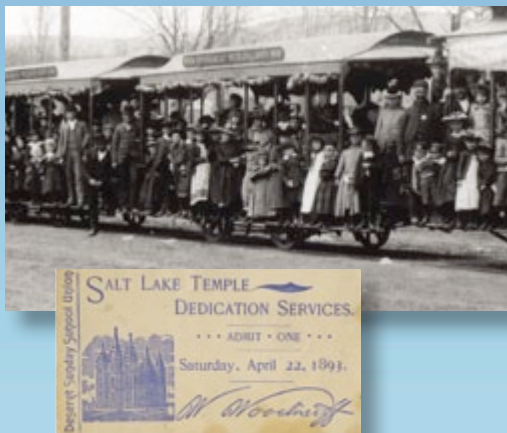
Av Darcie Jensen

Da Salt Lake tempel sto ferdig i 1893, jublet de sistedagers-hellige. Det hadde tatt dem 40 år å bygge templet. Ettersom barn hadde gitt penger til byggingen av templet, besluttet president Wilford Woodruff å holde fem spesielle innvielsessesjoner for barn.

I dag er det templer over hele jorden, og barn er fortsatt med på å feire ferdigstillelsen av templer. Se hvordan barn har deltatt før og nå. ■

Darcie Jensen, California, USA.

*Mer enn 12 000 barn kom til innvielsen av **Salt Lake tempel**. Disse barna fra Sugar House menighet tok toget.*

*Denne billetten gjorde det mulig for barn opp til 16 år å delta på spesielle innvielsessesjoner for **Salt Lake tempel**. Apostler og medlemmer av Det første presidentskap talte til barna inne i templet.*

*Noen ganger blir templer gjeninnviet etter å ha blitt renoverert eller ombygget. Primær-barn sang og bar lys i fremførelsen som markerte gjeninnvielsen av **Anchorage Alaska tempel**.*

*Hver uke mens **Gilbert Arizona tempel** er under bygging, har Primær-barn fra Gilbert Arizona Highland stav som mål å hjelpe noen i sine menigheter.*

La oss feire templer!

*Da **San Diego California tempel** ble bygget, laget Primær-barn fra Mexico et fargerikt teppe til templet. Generalautoriteter sto på teppet ved hjørnestensnedleggelsen under innvielsen.*

Primær-barn i Manitoba i Canada kjørte tre timer til **Regina Saskatchewan tempel** for å ta på veggene og forplikte seg til å gå inn en dag.

Primær-barn på åpent hus for **Kiev Ukraina tempel** tok imot besøkende ved å synge "Jeg ser vår Herres tempel".

Mer enn 800 Primær-barn fra Vest-Afrika sang "Jeg er Guds kjære barn" under kulturfeiringen før **Accra Ghana tempel** ble innviet.

Primær-barn sang for president **Gordon B. Hinckley** da han kom for å innvie **Aba Nigeria tempel**.

Hvert tempel har en hjørnestein som viser året det ble innviet. Under innvielsen forsegler generalautoriteter hjørnesteinen med mørtel. **Isaac B., 9 år**, hjalp til med å legge mørtel på hjørnesteinen på **Kansas City Missouri tempel**.

Spørsmål og svar om templer

Hvorfor har vi templer?

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges templer er hellige steder der vi lærer evige sannheter og tar del i hellige ordinanser.

Hvordan er det inne i templet?

Templet er et fredelig, ærbødig og vakkert sted. Alt inne i templet er rent og ryddig. Alle kler seg i hvitt og snakker med dempet stemme.

Hva foregår i templer?

En hustru kan bli beseglet til sin mann, og barn kan bli beseglet til sine foreldre. Beseglingen gjør det mulig for familier å være sammen for evig. I templet mottar

menn og kvinner også en gave i form av åndelige velsignelser, kalt begavelsen. De kan også motta begavelsen og bli beseglet for dem som døde uten å inngå tempelpakter.

Hva annet foregår i templer?

Foruten besegling og begavelse, blir også andre ordinanser utført i templene. Man kan bli døpt og bekreftet for dem som ikke var i stand til å slutte seg til Kirken mens de levde. Når du fyller 12 og er verdig til å komme inn i templet, kan du få anledning til å bli døpt og bekreftet for dem som døde uten evangeliet.

Hva om min familie ikke har vært i templet?

Vår himmelske Fader kjenner og elsker deg og din familie. Han vil at alle skal motta tempelordinansenes velsignelser. Lev verdig til å komme inn i templet. Sett deg som mål nå at du vil motta begavelsen og gifte deg i templet en dag. Din himmelske Fader vil velsigne deg og din familie. ■

“Mine unge venner... dere skulle alltid ha templet som mål. Ikke gjør noe som vil hindre dere i å komme inn og ta del i de hellige og evige velsignelsene som finnes der.”

President Thomas S. Monson, “Det hellige tempel – et fyrtårn for verden,” *Liahona*, mai 2011, 93.

I all evighet

(Forenklet)

Tekst: Ruth Muir Gardner
Musikk: Vanja Y. Watkins

Klart ♩ = 80-96

1. Jeg bor i en fa - mi - li - e, den bes - te som jeg vet.
2. Mens jeg er i min ung-doms-tid, øns-ker jeg å le - ve rett,

Jeg hå-per vi kan væ - re sam - men i all e - vig - het.
så jeg kan gif - te meg i temp - let for all e - vig - het.

Refreng

Vi kan få væ - re sam - men be-stan - dig, slik ly - der Her - rens plan. Jeg

øns-ker å få bo med min fa-mi-li - e, og vår Gud har sagt meg at jeg kan, vår

Gud har sagt meg at jeg kan.

Tekst og musikk © 1980 IRI. Arrangement © 2012 IRI. Med enerett.
Sangen kan kopieres til ikke-kommersiell bruk i hjem eller kirke.

Jesus Kristus gjenopprettet sin kirke i de siste dager

Du kan bruke denne leksjonen og aktiviteten til å lære mer om denne månedens Primær-tema.

Forestill deg at du går på skattejakt. Hvor ville du sett etter skatten? Hvordan ville du finne den? Ville det være en skattekiste? Hva ville det være i den?

Noen skattekister inneholder vakre smykker og verdifulle mynter. Men som medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, har vi en skatt som er enda mer verdifull – Jesu Kristi evangelium.

Mange vet ikke om denne skatten, så en av våre plikter er å dele den med så mange som vi kan.

Etter at Jesus og hans apostler døde, gikk noen viktige læresetninger og ordinanser tapt eller ble forandret, herunder dåp, prestedømsmyndighet,

templer, levende profeter og nadverden.

Alle disse evangelieskattene ble gjengitt gjennom profeten Joseph Smith. Vår himmelske Fader og Jesus Kristus viste seg for Joseph Smith i Den hellige lund da han ba om å få vite sannheten.

Senere mottok Joseph gullplatene og oversatte dem til Mormons bok. Mormons bok inneholder læresetninger som vi verdsetter høyt, fordi den forklarer sannheter som en gang var tapt. Vi mottar mange velsignelser fordi vi har disse sannhetene i evangeliet.

Hvilke dyrebare skatter de er! ■

SKRIFTENE OG SANG

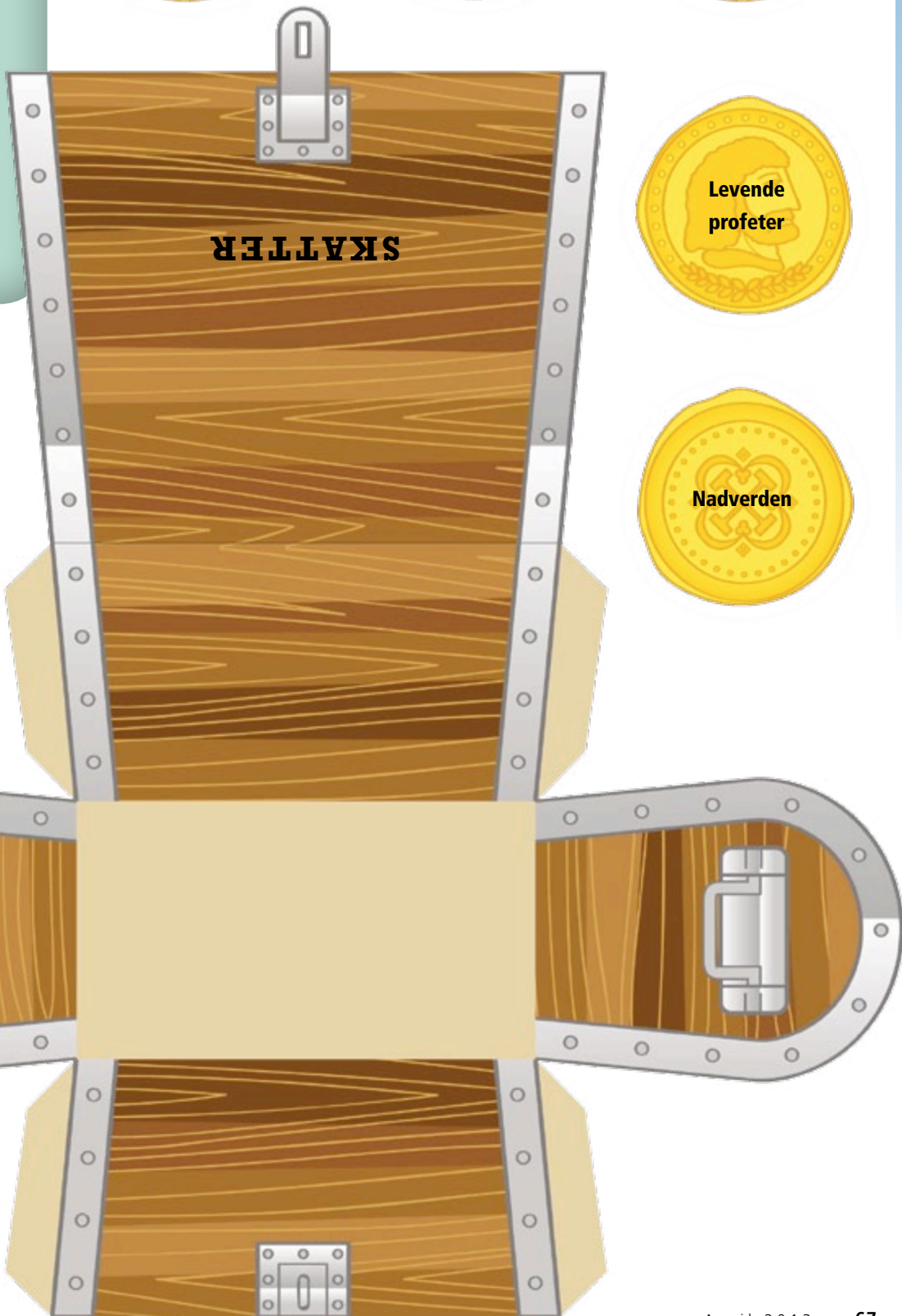
- Lære og pakter 35:17
- "Den hellige lund," *Liahona* april 2001, 9 (eller en annen sang om evangeliets gjengivelse)

LA OSS SNAKKE SAMMEN

Fortell hvordan skattene i Jesu Kristi evangelium velsigner din familie.

LAG EN EVANGELIE-SKATTEKISTE

Klipp ut og brett denne skattekisten som diagrammet nederst. Klipp ut myntene som nevner noen av skattene evangeliet har gitt deg, og legg dem i kisten. Se ofte på skattene i kisten for å minne deg selv på evangeliets velsignelser.

Der Kirken ble organisert

Av Jan Pinborough

Kirkens tidsskrifter

Bli med oss å utforske et viktig sted i Kirkens historie!

Hvis Maggie og Lily E. ønsker å se hvor Kirken ble organisert, behøver de ikke å lete lenge. Det er rett ved siden av møtehuset i Fayette i New York, hvor de går i kirken hver søndag!

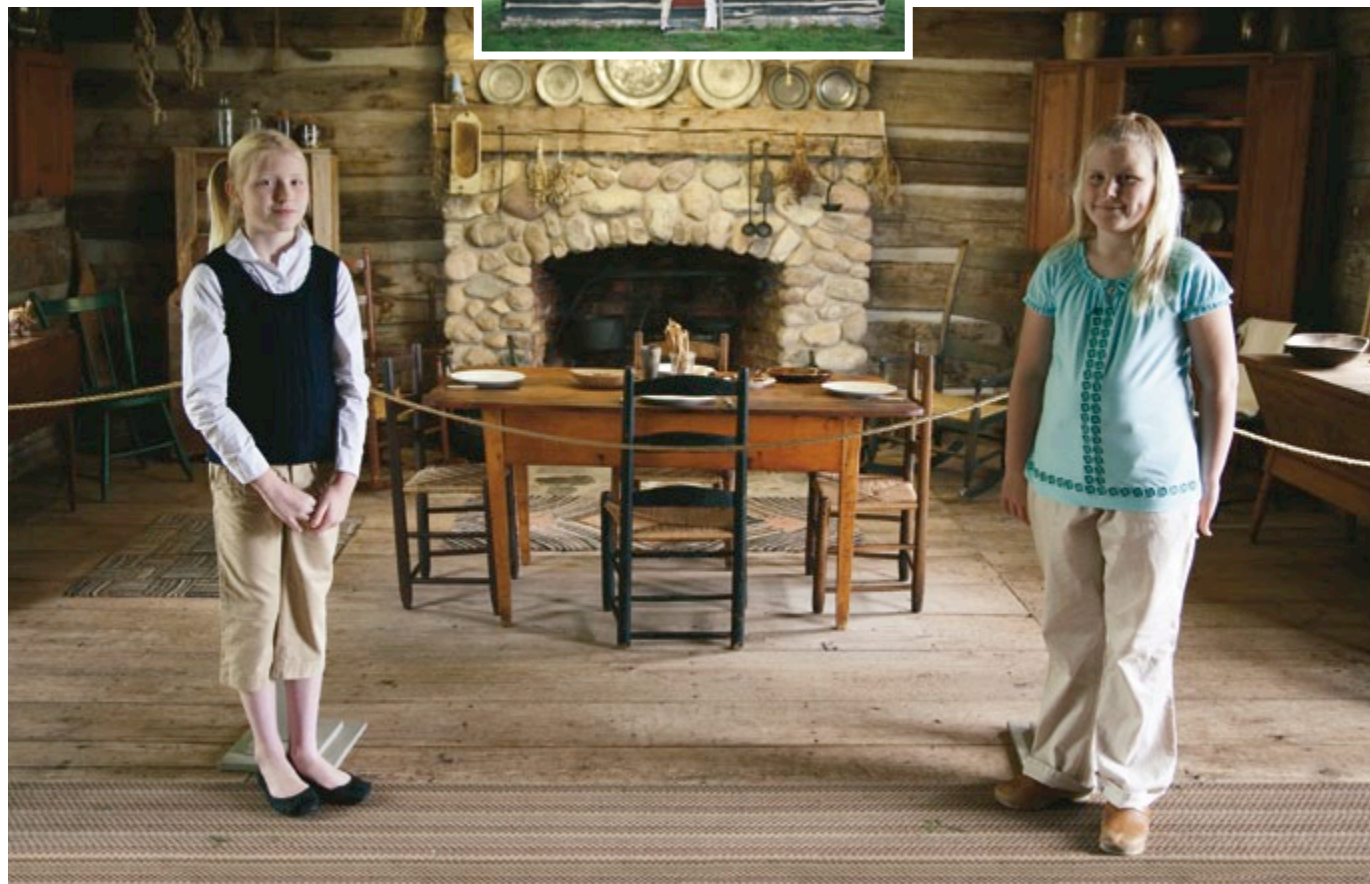
Kirken ble ikke organisert i et kirkebygg, men i et tømmerhus. Profeten Joseph Smith hadde kommet

for å bo der sammen med familien Whitmer i 1829. Det opprinnelige huset står ikke lenger, men denne tømmerhytten står på samme sted.

Kirkebygget der Maggie og Lily går i kirken, har et besøkssenter med utstillinger om Whitmers hjem og de spesielle tingene som skjedde der. ■

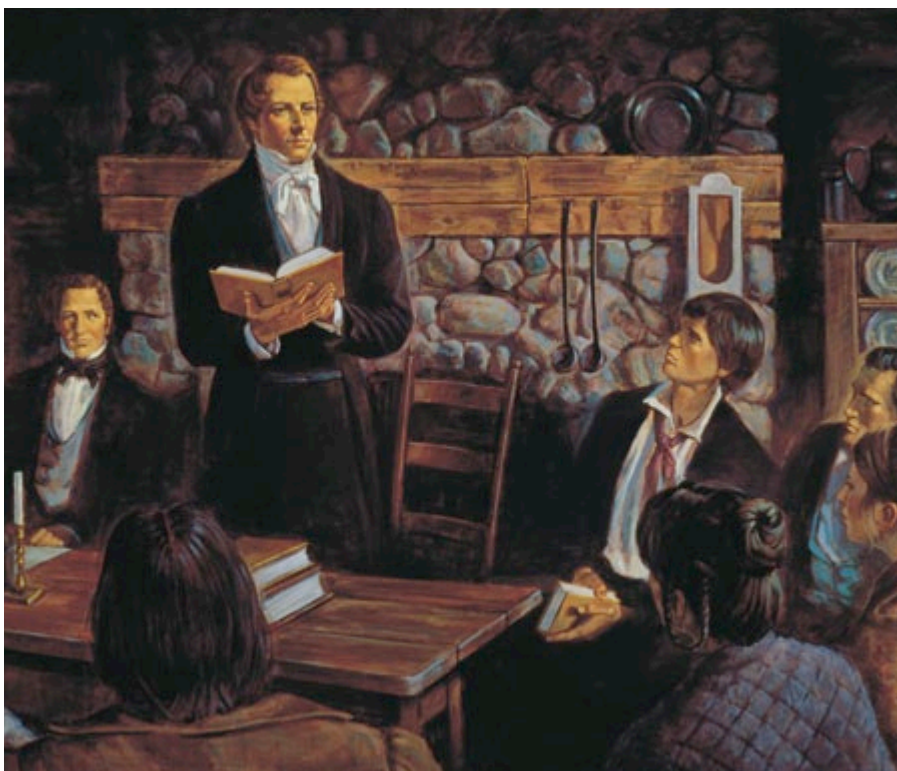

1. Joseph Smith fullførte oversettelsen av Mormons bok her.

2. Utenfor, ikke langt fra huset, så tre menn engelen Moroni og gullplatene. De kalles de tre vitner fordi de var vitne til, eller så, platene. Du kan finne deres vitnesbyrd foran i Mormons bok.

3. Den 6. april 1830 kom ca 60 personer til et spesielt møte. Joseph Smith organiserte Kirken offisielt, og nadverden ble velsignet og utdelt. Dette var det første nadverdsmøtet!

DÅP FØR OG NÅ

Maggie, 11, og Lily, 9, ble døpt i en døpefont i nærheten av stedet hvor de første medlemmene av Kirken ble døpt.

Begge jentene var veldig glade for å bli døpt. Da det var Lilys tur til å bli døpt, hadde hun et intervju med sin biskop.

“Han spurte meg om jeg hadde et vitnesbyrd om profeten og om jeg betalte tiende,” sa Lily.

Jentene har begge gode minner fra sin dåpsdag. “Da jeg kom opp av vannet, hadde jeg en følelse av at jeg kunne klare hva som helst,” sier Maggie.

Begge jentene fikk dagbøker slik at de kunne skrive om sine følelser på den spesielle dagen sin.

4. Rett etter møtet ble Joseph Smiths foreldre og flere andre døpt utenfor.

Max og Mia ordner opp

Av Chris Deaver, Texas, USA

A watercolor illustration of two children, Max and Mia, playing in a room. Max, a boy with blonde hair, is standing on the left, wearing a red t-shirt, blue pants, and a green cape. He has his hands on his hips and a confident expression. Mia, a girl with brown hair in pigtails, is sitting on the floor on the right, wearing a striped shirt and pink pants. She is holding a small blue doll. In front of them are several toys: a yellow ball, a small brown dog, and a small brown horse. In the background, there is a purple house with a chimney and a window. The scene is set against a light blue background with a wooden floor.

Max gjorde seg klar til å spille superhelt. Han tok på seg sin røde t-skjorte. Han tok på seg sin superhelt-kappe. Så gikk han til lillesøsterens rom.

“Kom igjen, Mia,” sa Max. “La oss gå og ordne opp!”

Max og Mia gikk inn i stuen.
De så en kurv full av klær.

“Vil dere hjelpe meg?” spurte
mamma.

“OK,” sa han. “Så kan vi
gå og ordne opp.”

Max og Mia hjalp mamma
å brette alle klærne og legge
dem på plass.

Da så Max litt søppel på
gulvet. “La oss plukke opp alt
søppel,” sa Max. “Så kan vi gå
og ordne opp.”

Max og Mia skyndte seg rundt i huset. De kastet alt søppel de kunne finne.

De så mamma feie kjøkkengulvet. "Vi kan hjelpe deg," sa Max.

Mia holdt feiebrettet mens Max feide gulvet.

"Nå kan vi gå og ordne opp," sa Max.

Mamma kikket rundt på det rene huset. Så ga hun Max og Mia en klem. "Det tror jeg dere har gjort allerede!" ■

JESUS GÅR PÅ VANNET

Da disiplene fikk se ham der han gikk på sjøen, ble de slått av skrekk og sa: Det er et spøkelse! Og de skrek av redsel.

Men Jesus talte straks til dem og sa: "Vær ved godt mot, det er meg. Frykt ikke!" (Matteus 14:26-27).

NYTT FRA KIRKEN

Gå inn på news.lds.org og finn flere kirkerelaterte nyheter og begivenheter.

Verdensomspennende opplæring for ledere – en ny tilnærming

Eldste L. Tom Perry, eldste Donald L. Hallstrom og biskop Dean M. Davies leder en paneldiskusjon om betydningen av å bruke prestedømsnøkler.

I de kommende månedene vil Kirkens medlemmer over hele verden delta i en inspirerende ny tilnærming til Verdensomspennende opplæring for ledere.

I motsetning til tidligere opplæringsmøter, vil ikke årets Verdensomspennende opplæring for ledere bli kringkastet som et enkelt møte for ledere på menighets- og stavspan. I stedet er den delt inn i ni korte segmenter – på en DVD og på LDS.org – som oppmuntrer til diskusjon av alle ledere, medlemmer og familier gjennom det kommende året og videre.

Fokus for opplæringen er “Styrk familien og Kirken gjennom prestedømmet”. I opplæringen gir medlemmer av Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum, sammen med andre generalautoriteter og funksjonærer på generalplan, inspirert undervisning om:

- Hvordan familier kan finne styrke og fred gjennom prestedømmets kraft.
- Hvordan vi kan hjelpe hver familie å oppleve prestedømmets velsignelser.
- Hvordan de som innehar prestedømsnøkler, styrker hjem og familier.
- Hvordan vi kan tjene på Kristus-lignende måter.
- Hvordan oppdra barn i lys og sannhet.

Alle Kirkens enheter vil få tilsendt DVD-en, og menighets- og stavsråd bes vise den i sin helhet. De skulle så rådføre seg med hverandre om hvordan de kan hjelpe menighetens og stavens medlemmer å dra nytte av undervisningen.

I møter og klasser kan medlemmene vise og diskutere enkelte segmenter av DVD-en. Familier og enkeltpersoner kan se segmentene, sammen med ytterligere ressurser for å forbedre sitt studium, på wwlt.lds.org.

I enhver sammenheng vil den mest effektive delen av opplæringen finne sted etter at et segment er over og diskusjonen begynner. Når ledere, medlemmer og familier grunner, forteller og vitner om det de har hørt og følt, vil Den hellige ånd inspirere dem og lære dem hvordan de kan anvende undervisningen i sine egne omstendigheter. Gjennom disse erfaringene vil denne verdensomspennende lederopplæringen bidra til å styrke familier og Kirken over hele verden. ■

Mens de står utenfor Mary Fielding Smith hus i This Is the Place Heritage Park, diskuterer eldste M. Russell Ballard, Linda K. Burton, eldste Ronald A. Rasband, Elaine S. Dalton, Rosemary M. Wixom og biskop Gary E. Stevenson velsignelsene ved å ha prestedømmet i alle hjem.

RESPONS PÅ OPPFORDRINGEN OM FLERE MISJONÆRER:

Hvordan utvikle et misjonærtankesett hjemme og i kirken

Av Heather Whittle Wrigley

Kirkerelaterte nyheter og begivenheter

Biskop Victor Nogales i Parque Chacabuco menighet, Buenos Aires Argentina Congreso stav, sitter foran en oppslagstavle dekket med bilder av de 37 unge mennene og kvinnene i menigheten hans. Når en av dem reiser på misjon, henger han en lapp ved bildet.

“Ungdommene mine blir veldig entusiastiske når de kommer inn på kontoret mitt og ser bildene og lappene,” sier han. “Det motiverer dem til å forberede seg til sin egen misjon.”

Denne menigheten i Buenos Aires er et eksempel på misjonærarbeidets ånd. I de første seks månedene av 2012 forlot 19 ungdommer – 14 av dem konvertitter – sitt hjem for å reise på heltidsmisjon i åtte forskjellige land. Mer enn 80 prosent av de kvalifiserte ungdommene har forpliktet seg til å reise på misjon.

I de senere år har Kirkens ledere kommet med flere anmodninger om at flere unge mennesker reiser misjon.

På generalkonferansen i april 2005, like etter at Kirken publiserte *Forkynn mitt evangelium: En veiledning i misjonærarbeidet*, rådet eldste M. Russell Ballard i De tolv apostlers quorum familier og ledere til å utvikle

en misjonærånd og forberede flere unge menn og unge kvinner til å virke hederlig ved å hjelpe dem å forstå hvem de er og ved å lære dem læren (se “Én til”, *Liahona*, mai 2005, 69).

President Thomas S. Monsons bekjentgjørelse under generalkonferansen i oktober 2012 om at aldersgrensene for misjonærer ville bli senket, var nok en påminnelse om at Herren fremskynder sitt verk.

I dag er det mange familier og Kirkens ledere som tar disse budskapene til seg og utvikler en rik tradisjon for misjonærtjeneste i sine områder.

Hjelp ungdom å forstå hvem de er

Som svar på spørsmålet: “Hvordan har du klart å forberede så mange av dine ungdommer til å være villige til å tjene?”, svarte biskop Nogales: “Da jeg ble kalt som biskop, var min førsteprioritet de unge i menigheten, og jeg gjorde det klart for andre ledere i menigheten at vi måtte være en del av deres liv.”

For eksempel hadde alle misjonærene fra Chacabuco kall i menigheten før de reiste. Ofte ble nye konvertitter og mindre aktive medlemmer kalt som lærere, noe som

hjalp dem å forberede seg til å forkynne evangeliet.

Biskop Nogales hjalp også ungdommen å forberede seg åndelig til en misjon ved å samarbeide med lokale heltidsmisjonærer.

Når lokale kirkeledere og medlemmer har engasjert seg i de unge i menigheten, har de blitt belønnet med å se misjonærånden vokse noe enormt.

En misjonærrettet familie

Garth og Eloise Andrus fra Draper, Utah vet hva det betyr å ha en misjonærrettet familie. De har 17 barnebarn som har vært på misjon, og de har vært på seks misjoner selv.

Å fremme en ånd av misjonærtjeneste i familien er noe som begynner fra barna er små, sier bror Andrus.

Søster Andrus er enig. “Man lar ikke det å reise på misjon være en uuttalt forventning, man snakker med barn og barnebarn om det som om det ikke er et spørsmål – *når* man skal på misjon, ikke *hvis*,” sier hun.

Å lære ungdom hvem de er ved å være et eksempel på misjonærtjeneste, er også viktig. Bror og søster Andrus tok imot sitt første misjonskall i 1980, akkurat da deres yngste sønn reiste på sin misjon.

Biskop Victor Nogales står ved oppslagstavlen som viser alle ungdommene i menigheten hans, inkludert de som for tiden er på misjon.

Et barnebarn skrev til dem etter å ha mottatt en gave de sendte for å hjelpe ham å forberede sin misjon. "Han takket oss [for gaven], men sa at 'langt viktigere er det å takke dere for det eksemplet dere har satt,'" sier søster Andrus.

Undervis i læren

"Våre unge har rett til å forvente at deres foreldre og ledere og lærere i Kirken vil se til at de kjenner og forstår Jesu Kristi evangelium," sa eldste Ballard. "Den hellige ånd vil bekrefte sannheten i deres hjerte og tenne Kristi lys i deres sjel. Og så vil dere ha *enda en* fullstendig forberedt misjonær" (M. Russell Ballard, "En til," 71).

Cirka 9600 km fra Buenos Aires har landlege Horseshoe Bend gren nær

Boise, Idaho også sett en dramatisk økning i misjonærtjeneste, ved at familier og ledere har forsterket sin innsats for å undervise sine ungdommer i evangeliet.

Fra en liten gren med 75 medlemmer, er ni unge mennesker nå på misjon.

Eldste Russell M. Nelson i De tolv apostlers quorum understreket årsakene til og fordelene ved å reise på misjon. "Alle misjonærer... tjener med det ene håp om å gjøre livet bedre for andre mennesker," sa han. "Beslutningen om å reise på misjon vil forme den åndelige fremtid for misjonæren, hans eller hennes ektefelle og deres etterkommere i kommende generasjoner. Et ønske om å tjene er et naturlig

resultat av ens omvendelse, verdighet og forberedelse" ("Spør misjonærene! De kan hjelpe deg!" *Liahona*, nov. 2012, 18).

Martin Walker, president for Emmett Idaho stav, er enig. "Å reise på misjon setter en ung person på en kurs som vil påvirke generasjoner," sier han. "Som stav gjør vi alt vi kan for å forberede unge mennesker til misjonærtjeneste."

En del av denne forberedelsen omfatter å undervise ungdommene i læren. Ungdom i Horseshoe Bend gren har tilgang til en ukentlig klasse i misjonærforberedelse som holdes av en tidligere misjonspresident – opplæring som supplerer misjonærutdanningen som gis på stavens månedlige misjonærforberedelsesmøte for ungdom og dens årlige leir for Det aronske prestedømme.

LaRene Adam – et av bror og søster Andrus' seks barn – var sammen med sin ektemann Jim på misjon i København Danmark misjon fra 2007 til 2009. Hun vitner om viktigheten av å undervise barn i evangeliet i hjemmet.

"Noe av det viktigste du kan gjøre for å hjelpe barna å utvikle et vitnesbyrd om misjonærarbeid, er å ha familiens hjemmeaften og familiens skriftstudium," sier hun. "Hvis du gir dem et sterkt grunnlag i form av skriftstudium og kunnskap om evangeliet, er de så mye bedre forberedt og vet så mye mer om evangeliet." ■

Unge tjenestemisjonærer finner glede i tjenesten

Av Carolyn Carter

Kirkerelaterte nyheter og begivenheter

Eldste Ernesto Sarabia hadde på seg et svart misjonærskilt hver dag på sin misjon. Hans misjonæroppdrag var imidlertid annerledes enn mange andres – eldste Sarabia var en ung tjenestemisjonær (YCSM) ved Mexico Hermosillo misjonskontor.

“Vi innser at det kan være uklokt for noen av våre unge menn og kvinner å påta seg anstrengelsene og utfordringene forbundet med en heltidsmisjon,” har eldste M. Russell

Ballard i De tolv apostlers quorum sagt. Men dette, sa han, betyr ikke at de ikke kan delta i velsignelsene ved misjonærtjeneste (“Én til,” *Liahona*, mai 2005, 69).

Eldste Russell M. Nelson i De tolv apostlers quorum sa: “En misjon er en frivillig

tjenestegjerning for Gud og menneskeheten” (“Spør misjonærene! De kan hjelpe deg!” *Liahona*, nov. 2012, 18), og det er mange måter å utføre denne tjenesten på.

For dem som er hederlig fritatt for heltidstjeneste på en proselytteringsmisjon, eller for dem som må reise hjem før tiden, kan programmet for unge tjenestemisjonærer gi meningsfylte misjonæropplevelser.

Betingelser for å kunne tjene

Unge tjenestemisjonærer må være fysisk, psykisk, åndelig og følelsesmessig i stand til å utføre sine plikter i sitt kall, som de er nøye valgt ut til.

Misjonær for unge tjenestemisjonærer varer fra 6 til 24 måneder, og kan variere fra å tjene et par dager i uken til å arbeide på heltid. Det er muligheter til å tjene i samfunnet så vel som hjemmefra. Mulige oppgaver for unge tjenestemisjonærer omfatter slektsforskning, informasjonsteknologi, assistent ved misjonskontor, biskopenes lagerhus m.m.

Støtte fra familien og prestedømmet

Foreldre, prestedomsledere og Kirkens medlemmer kan hjelpe potensielle unge tjenestemisjonærer å forberede seg til misjon.

Søster Eliza Joy Youngs familie har vært en sterk støttespiller for henne, og kjørt henne til og fra Kirkens kontorer i Sydney, Australia.

Eldste Michael Hillam, som arbeider i distribusjonscenteret i Hong Kong, sier: “Mine lærere i Morgenseminar og ledere i Unge menn hjalp meg å forberede meg.”

Offer gir velsignelser

Søster Young ofret sine fridager fra sin deltidsjobb for å utføre en tjenestemisjon. Hun sier: “Jeg føler meg nærmere min himmelske Fader når jeg vet at jeg hjelper ham.”

I tillegg til åndelige velsignelser, gir en tjenestemisjon unge misjonærer verdifulle sosiale og faglige muligheter. “Min misjon har vist meg at jeg er i stand til å arbeide i en vanlig stilling,” sier søster Young. (Hun hadde tidligere bare arbeidet i assistent-stillinger.)

Selv om kanskje ikke alle unge voksne som ønsker å tjene, er i stand til det, gjøres det stor innsats for å imøtekomme enhver verdig ung voksen. Unge menn og kvinner som ønsker å tjene på denne måten, kan snakke med sin biskop eller grenspresident, som kan finne passende muligheter for dem.

Les mer på news.lds.org (engelsk) ved å søke på “young church-service missionaries”. ■

Unge kvinners og Hjelpeforeningens øverste ledere på rundreise i området Asia

Av **Brenda Frandsen, mediaspesialist for området Asia**

Med bidrag fra David O. Heaps, Paul Stevens og Linda Rae Pond Smith

I ni dager i november 2012 underviste og inspirerte Mary N. Cook, førsterådgiver i Unge kvinners generalpresidentskap og Linda S. Reeves, annenrådgiver i Hjelpeforeningens generalpresidentskap, både unge og gamle søstre over hele området Asia.

Turen falt sammen med bekjentgjørelsen av det reviderte undervisningsmaterialet for ungdom, *Kom, følg med meg*, som unge menn, unge kvinner og Søndagsskole-klasser for ungdom vil ta i bruk i januar 2013. Det nye undervisningsmaterialet er utformet for å hjelpe lærere å undervise mer som Frelseren gjorde, og knytte sterkere bånd med klassen.

Etter søster Cook og søster Reeves' besøk i området Asia, fortalte mange asiatiske ungdommer og

deres foreldre at de nå er mer motivert til å rense og refokusere sitt liv og være gode eksempler i sine lokalsamfunn.

I Hong Kong lovet søster Reeves ungdommene: "Hvis dere vil holde dere rene, kan dere stå med frimodighet foran hvem som helst!"

Inspirert av hennes ord, sa 12-åringen Tang Kak Kei etter møtet: "Jeg vet at jeg trenger å lese Mormons bok hver dag. Å omvende meg og leve rettskaffent er det *Til styrke for ungdom* har lært meg å gjøre, slik at jeg kan utstråle Kristi lys og sann lykke."

I India møtte Søster Cook medlemmer i det nye møtehuset i Chennai India distrikt og medlemmer av den nye Hyderabad India stav, og formante de unge voksne til å forberede seg for fremtiden. "Kvalifiser dere med en god utdanning," oppfordret hun, "med ferdigheter som vil hjelpe dere å bygge opp riket. Fokuser på familien og hva dere kan gjøre for å velsigne deres familiemedlemmer, og på åndelig forberedelse slik at dere vil være verdige til åndelige tilskyndelser og slik at dere vet hvor dere skal dra og hva dere skal gjøre."

I Indonesia deltok søster Reeves på den første stavskonferansen i den nye Surakarta Indonesia stav. "Vi kunne føle deres ydmyke og kjærlige ånd. For noen trofaste medlemmer!" sa hun.

Søster Reeves besøkte deretter Malaysia, der hun snakket med en gruppe søstre om de mest presserende problemene for Hjelpeforeningen som organisasjon i Malaysia og hvordan Kirken kan gi veiledning og inspirasjon.

I Taiwan kommenterte søster Reeves de lokale medlemmenes styrke og engasjement. "Vi er så glade for å få vite om deres trofaste liv og regelmessige tempelbesøk... Medlemmene er kjærlige eksempler for sine venner og naboer," sa hun. ■

I Taiwan møtte Mary N. Cook og Linda S. Reeves områdeautoriteter og Taiwans prestedømsledere og medlemmer.

FOTO: YANG CHIEH-WEN

Ungdom over hele verden viser hvordan de står på hellige steder.

Vi trenger ungdomsbilder

Årets GUF-tema er "Stå på hellige steder og vær urokkelige" (L&P 87:8). Unge menn og unge kvinner, *Liahona* er på utkikk etter bilder av dere hvor dere står på hellige steder. Bildene kan vise at du tilbringer tid med familien, utfører tjeneste, gjør misjonærarbeid, skaper kunst, studerer evangeliet, utforsker naturen osv.! Slik sender du inn ditt bilde:

- Få noen til å ta et bilde av deg når du står på et hellig sted.
- Send ditt bilde med høy oppløsning i en e-postmelding til liahona@ldschurch.org.
- Legg til et budskap om hvorfor dette er et hellig sted for deg.
- I e-posten din vil vi at du oppgir fullt navn, fødselsdato, menighet og stav (eller gren og distrikt) og en e-postadresse til dine foreldre.

Bilder av ungdom fra hele verden vil bli brukt i et kommende nummer.

Apostel besøker Marokko

I desember 2012, etter å ha opprettet Kirkens stav nr. 3000 i Sierra Leone i Vest-Afrika, avla eldste Jeffrey R. Holland i De

tolv apostlers quorum et spesielt besøk til en liten og avsidesliggende gren av Kirken i Rabat, Marokko.

I en spesiell andakt søndag kveld ga eldste Holland uttrykk for den kjærlighet Kirkens ledere føler for hvert medlem av Kirken over hele verden, uansett hvor få i antall eller hvor avsidesliggende stedet måtte være.

"Dere er ikke glemt, og dere er en del av et forunderlig verk idet Herren identifiserer og fremskynder Israels innsamling i denne store og siste evangelieutdeling," sa han.

Tegucigalpa Honduras tempel innviet

Søndag 17. mars 2013, etter en kulturell feiring og tre uker med åpent hus, ble Tegucigalpa Honduras tempel innviet i tre sesjoner, som ble overført til alle Kirkens enheter i Honduras og Nicaragua.

Medlemmer i Honduras som tidligere har reist flere timer til Guatemala City Guatemala tempel, frydet seg over å se landets første tempel bli innviet. Templet ble første gang bekjentgjort av Det første presidentskap i et brev 9. juni 2006, og første spadestikk ble tatt på nåværende tomt 12. september 2009.

President Monson besøker Tyskland

I slutten av 2012 reiste president Thomas S. Monson til Tyskland for å møte Kirkens medlemmer i Hamburg, Berlin, München og Frankfurt, og for å formane dem til å følge Jesus Kristus.

"Han underviste om tilgivelse ved å tilgi," fortalte han medlemmene i Frankfurt. "Han underviste om barmhjertighet ved å være barmhjertig. Han underviste om hengivenhet ved å gi av seg selv."

Den hellige ånd underviser meg

Helt siden min familie sluttet seg til Kirken, har jeg sett den kraften som kommer av å lese *Liahona*. Det var på grunn av disse dyptgripende ordene at jeg ble inspirert til å reise på misjon. Mange emner omtales i bladet, men det som teller for meg, er hva Den hellige ånd lærer meg hver gang jeg leser det. Vi kan virkelig være frie – til og med på "fiendens territorium" (se Boyd K. Packer, "Hvordan overleve bak fiendens linjer," *Liahona*, okt. 2012, 24) – når vi studerer, leser og anvender prinsippene. Frelseren lever, prestedømmet finnes på jorden og Gud er i himmelen.

Newton T. Senyange, Uganda

Rettelser

Oktober 2012-nummeret av *Liahona* oppga feil kilde til fotoene i artikkelen "Første stav i India organisert" på side 76-77. Fotoene ble tatt av søster Gladys Wigg. Vi beklager feilen.

I desember 2012-nummeret av *Liahona*, ble familien Vigil, som er omtalt i artikkelen "Hellige forvandlinger" på side 36, døpt i juli 2010, ikke juni 2011. Dessuten ble Andrea Vigil født i juli, ikke august 2012.

I *Læresetninger fra Kirkens presidenter: Lorenzo Snow* er det feil i billedteksten på side 2. Det er et bilde av president Snows sønn Oliver Goddard Snow.

I tillegg er navnene Brigham Young Jr og Francis M. Lyman i billedteksten på side 28 byttet om.

DRIKK AV KILDEN

Av Aaron L. West

Redaktør, Kirkens publiseringstjenester

Når vi snakker om templers skjønnhet, nevner vi vanligvis spir, vinduer og veggmalerier. Vi snakker ærbødig om døpefonter, begavelsesrom, beseglingsrom og celestiale rom.

Men når en profet innvier et tempel for Herren, innvier han hele bygningen, ikke bare de vakre delene som alle legger merke til. I innvielsesbønnen for Kansas City Missouri tempel sa president Thomas S. Monson: “Vi innvier grunnen som dette templet står på. Vi innvier alle deler av dette vakre byggverk, fra de usetle sokler til den majestetiske engelen Moroni som kroner dets høyeste punkt.”¹ Da president Joseph Fielding Smith holdt innvielsesbønnen for Ogden Utah tempel, innviet han “grunnmuren, vegger, gulv, tak, tårnet og alle deler av bygningen,” og han ba om beskyttelse for “alle mekaniske deler, belysning og inventar, ventilasjonssystem og heiser og alle ting som hører til denne bygningen”.²

Jeg er takknemlig for at Herren inspirerer sine profeter til å innvie alle deler av hvert tempel. Selv om en dørhengsel eller en lysarmatur åpenbart er av mindre betydning enn

*Jesus Kristus
er kilden med
levende vann.*

et alter i et beseglingsrom, bidrar slike mindre deler til templets grunnleggende, opphøyende hensikt.

En av disse mindre delene har hjulpet meg å lære en varig lærdom. Jeg var i Salt Lake tempel en dag og forberedte meg til å forlate garderoben etter å ha deltatt i en ordinans for de døde. Jeg la merke til en drikkefontene og kjente at jeg var tørst, så jeg bøyde meg ned for å ta en kjapp slurk. Et budskap kom til mitt sinn:

Du drikker dette vannet i templet, men drikker du egentlig det levende vann som er tilgjengelig her?

Det var ikke en dundrende fordømmelse – bare en mild irettesettelse og et spørsmål som gjennomtrengte sjelen.

Mitt svar på dette spørsmålet var nei. Jeg drakk ikke helt og fullt av templets levende vann. Jeg måtte innrømme at jeg hadde latt tankene vandre noen minutter tidligere mens jeg mottok ordinanser for de døde. Selv om jeg hadde gjort et godt arbeid for mennesker som trengte min hjelp, hadde jeg ikke latt meg selv motta all den hjelpen jeg trengte.

Hver gang jeg går i et tempel nå, ser jeg etter en drikkefontene og stopper for å drikke litt. Jeg tenker etter hvor dypt jeg drikker av kilden med levende vann. Mitt svar: Fortsatt ikke dypt nok. Men min tørst er økende. ■

NOTER

1. Thomas S. Monson, i “Kansas City Missouri Temple: ‘Beacon of Divine Light’ – an Offering of Hands and Hearts,” *Church News*, 12. mai 2012, ldschurchnews.com.
2. Joseph Fielding Smith, i “Ogden Temple Dedicatory Prayer,” *Ensign*, mars 1972, 12.

OFFISIELL ERKLÆRING

ILLUSTRASJON: ROBERT T. BARRETT

WILFORD WOODRUFF

Wilford Woodruff var på misjon i Storbritannia på 1840-tallet. På grunn av hans tjeneste ble mer enn 1000 mennesker **døpt**. Wilford Woodruff ble senere president for **St. George Utah tempel**. Som Kirkens president kjempet han for at **Utah** skulle bli delstat. Han mottok også åpenbaringen og utstedte **Offisiell erklæring 1**, som påla de hellige å slutte å praktisere polygami.

S kuespillere skildrer scener fra Jesu Kristi liv i nettvideoer som finnes på biblevideos.lds.org. Flere scener fra den siste uken av Frelserens liv er vist i artikkelen på side 26. I “Jesu Kristi misjon og tjenestegjerning” (side 18) lærer eldste Russell M. Nelson oss fire aspekter av Frelserens virke som vi kan etterligne i vårt eget liv.

JESU KRISTI
KIRKE
AV SISTE DAGERS HELLIGE

4

02107 84170

6

NORWEGIAN